

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 77 / Mayıs 1988 / 3-DM

KÜRDİSTAN'DA DEVRİMCİ İTTİFAK

PKK ile YNK arasında ittifak protokolü imzalandı

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN ile YNK Genel Sekreteri C. TALABANİ ittifak protokolünü imzalarlar

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN ile YNK Genel Sekreteri Celal TALABANİ, 1 Mayıs 1988 tarihinde yaptıkları ortak bir açıklamada her iki hareketin bir ittifak protokolü üzerinde anlaşmalarını ve bunu imzalandıklarını belirttiler.

Nisan ayı ortalarında, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN başkanlığındaki YNK heyeti arasında görüşmeler yapıldı. Bu görüşmeler süresince dünya, bölge gelişmeleri değerlendirildi; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin sorunları ve çözüm yolları tartışıldı. Mevcut gelişmelerin değerlendirilmesi ardından her iki güç kendi aralarındaki ilişkileri değerlendirdiler.

Kürdistan'da giderek daha fazla ihtiyas hissettiren ve partileri da olgunlaştırarak ittifaka girmeye, bütün bu değerlendirmelerin sonucu olarak iki hareketin temsilcileri kararına aldı. Heyetler arasında yapılan görüşme, bir ittifak protokolünün PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN ve YNK Genel Sekreteri Celal TALABANİ tarafından imzalanması ile sonuçlandı.

PKK ile YNK arasında imzalanan ittifak protokolü, Kürdistan bağımsızlık mücadelesi tarihinde ileri bir adım teşkil etmektedir. Düşmanın hakimiyetini bir parçalamaya cabalayanlar rağmen, gerçekleştirilen bu ileri adım her iki parçada birliği daha da güçlendirecek bir adımdır. Nitekim her iki hareketin genel sekreterleri kamuoyuna yap-

tıkları açıklamada bu ittifakın diğer kitle, grup ve partilere de açık olduğunu ifade ettiler. Ayrıca Kürdistan halkının kurtuluşundan yana olan bütün kitle, grup ve partileri arasındaki çelişkileri uzatmaz noktasına vardırırmayacağına, görüşme ve ilişki yöntemi ile bunları çözümlenmeye çağırıldır. PKK ve YNK Genel Sekreterleri yaptıkları açıklamada, her iki parçada da gelişen teşviye, bölücü eğitim, akım ve anlayışlara karşı mücadele edebileceklerini de belirttiler.

PKK ile YNK arasında imzalanan ittifak protokolü, halkımızın kurtuluş tarihinde ileri bir adım olmakla birlikte, birliği güçlendiren ve geliştirilen bir girişim olduğundan dolayı da takdirle karşılanmasını gereken bir belgedir. Bu belgenin, halkımızın kurtuluş mücadelesinde gerekli karşılığı bulacağı ve yeması gereken etkiye yapacağı inancıdır.

12 Eylül Rejimi Önemli Bir Basmalı ve Çözümözlülük Sürecini Yayıyor

6. sayfa

GERİLLA GÜNLÜĞÜ:
Gösté Dağında 24 Saat

9. sayfa

PKK 10. YILI:
Devrimci Pratikten Bazı Deneyler

21. sayfa

Aydın Çeşmevide FKBCD
1 Mayıs'ın Kutladi
Son sayfa

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşını değerlendirmesi

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

"Sürekli hücum ruhuylla yaşayan devrimcinin ciddi örgütsel ve eylemsel görevleri vardır. Ve bunun olanakları mevcuttur böylelikle devrimci nasıl yerinde duralabilir? Propagandanın tutulması bizzat eylemin içinde yer alması kadar farklı bir şeydir. Zaten bir militanın karakterini belirleyen tarihin o anki görevleri ve dayatmalarıdır. Tarih bu dönemde bizden neyi istiyor? Bu konuda belirlemiş görevleri yerine getirmelerini hayatiyetleri ortadadır. Öhalde, pratiğin üzerine yürüyüp yürümeyi bir mesele yapmak, bunu tekrar gerektirmediği halde tartışmak çok yanlış, iyi görüş adamı; güçlü ve ayrıntılı plan ve yöntemlerle, bir an yavaş; bir silahlı, küçük bir imkân, bir ilişkiyi, bir dostluğu nasıl değerlendirmesi gerektiğini bilmesi, bunları muazzam ölçülerde hem de fazla zorlanmadan geliştirebilir..."

Devamı 4. sayfa

Halk Savaşımız Geliyor

Bahar Atılımı yaygın bir şekilde gelişen eylemlilik ve ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmeleriyle sonuçlanırken, yaza halkımız daha gelişmiş eylem gücü, daha da büyük bir ordu kuvvetiyle giriyor. Fajist sömürgecilerin bahar atılımına engellemenin ve mücadelemizin yaygınlaşmasının önüne geçme biçiminde amaçları bir kez daha boşa çıkarıldı. Ulusal kurtuluş savaşımızı kitle desteklerini yoksun bırakma ve kitleleşmesini önleme yönündeki amaçları da boşa çıkarıldı.

Kurdistan'da kış mevsiminin uzun sürmesine ve birçok alanda karnı daha son günleri kadar olmasına rağmen, ARKK gerilleri bu elverişsiz koşullarda da eylem göstermeyi ve ulusal kurtuluş savaşımızın daha da güçlendirmeyi başarmışlardır.

Botan, Mardin ve Serhed eyaletlerinde yaygınlaşan eylemlerimiz, sömürgeci dümana ağır bir kayıptı yaptı. Ulusal kurtuluş eylemliliğimiz, az bir kayıpla, dümana tarihinin en ağır yenilgilerini tattırdı.

Nisan sonu ve Mayıs ayı içerisinde gerçekleşen bir dizi eylemde, savaşımızın ulaştığı boyutun hangi düzeylere ulaştığı çok açık bir şekilde görülmektedir. Son bir aylık bilanço bile halk savaşımızın içinde bulunduğu aşamanın büyüklüğünü çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Bölgesi bir savaşçıya erişen halkımız direniş savaşını daha da geliştirmeyi başarmıştır.

Yücelişen ulusal kurtuluş savaşımız karşısında sömürgeci düman

Devamı 2. sayfa

DİYARBAKIR VE AYDIN ÇEŞMEVİLERİNDE YENİ DİRENİŞ DALGASI

İnsanlık onurunun çiğnellmediği ve en yükseklerde tutulduğu zindanlarda faşist sömürgecilerin yeni saldırılarına karşı, PKK'nın savaş esirleri yeni bir direniş dalgası başlattılar. Peş peşe gelen direniş dalgaları, faşist sömürgecilerin zindanlarda yaratmak istedikleri teslimiyeti ağır bir darbe vurmakla kalmadı. "Mazlumlara verilen sözde her ne pahasına olursa olsun bağlı kalmacağı" ortaya koymuştur.

Diyarbakır'da Zafêr

Diyarbakır cezaevinin silvite devrimdışı bahaneleri ile faşist sömürgeci, Şubat direnişine kazanım hakları vermenin alması başlatıldı. Tutuklu temsilcileri adına açıklama yapan Sinan Çaynak, Şubat kazanımına yönelik her saldırıyı karşılamakla kereri olduklarını ortaya koydu.

Bayan tutuklulara yönelik ola-

Devamı 2. sayfa

Şubat direnişini ve hazırlanmış Mustafa KARASU, M. Can YÜCE, Mehmet ŞENER, Fuat KAV, Yılmaz UZUN ve Hasan ATMACA değerlendiriyor.

Şanlı Şubat 1988 Diyarbakır Zindan Direnişini Kavrıyalım

Diyarbakır zindan kavgesi, ülkemiz tarihinde yeni, onurlu bir sayfa daha açtı. Direnişle, kavga ile ete-kemile bürünmüş; direnişle, kavga ile birlikte anılan ve adeta onunla özdeşleşen Diyarbakır zindanları, Mazlumlara, Hayriler, Kemaliler, Fehralılar kanlıları, kanlıları kullanan direniş zincirini şehitlerine, geleceğine ve çığırına layık bir halde daha eklenildi: Şanlı Şubat '88 direnişi.

Diyarbakır çok şeye tanıklı oldu, en çok gizliyerli birlikteli, yanyana, iç içe, koyun koyuna yaşandı. En uç noktadaki vahşet ile en soyulacaklıdır, en asayişli teslimiyet ile en kutsal isyan ve direnişle, en içten ihanet ile inancın, dayanışmanın ulusal ve anısal değerlerin korunup görmele yücetliliğini yanyana yaşadı Diyarba-

kir zindanları. Bu; çatışmanın, kavga, direnişin sömürsüzlüğü, kasınlığı, derinliği, sınımsızlığı vurguları aynı zamanda. Kızıl güllerimiz; Mazlumlara, Hayriler, Kemaliler, Fehralılar ve daha onlarca şehidin cesaretine, inancına, enğin bir özyerli yücelteler taşıdıkları direniş bayrağı, özgürlük ve bağımsızlık sancığı zindan burçlarına dikildi. Şubat '88 direnişini aynı çizginin, aynı kavga, aynı gökme bir devamı, zindan burçlarına dalgalanan direniş bayrağıdır daha da yüceltilen dalgalandır.

Ve Şubat '88 direnişimizi bu ka-

Devamı 10. sayfa

Kürdistan'da Devrimci İttifak Anlayışımız

Bugün gerek Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal koşullarında ortaya çıkan gelişmeler, gerekse de komşu ulusların arasında mevcut olan çelişki ve ilişkilerin varlığı doğru, devrimci bir ittifak için şartların huzle oluşmasına yol açtı, bunu gerektirdi. Bu gelişmeler, içinde yer aldığımız süreçlerin içerisinde meydana gelen ve giderek de yoğunlaşan ilişki ve bağlantıların bağları olduğu kadar, aynı zamanda uluslararası gelişmelerin de derin etkisi altında ortaya çıkmaktadır. İç ve dış koşulların bugün geldiği aşama Kürdistan'da devrimci ittifakların varlığını kaçınılmaz bir hale getirmiştir. Böylece ittifaklara ahenk almak, aynı zamanda tarihin bu dönemi gerektirdiği biçimde karşılamaya anlamına da gelmektedir.

Bir ülkede devrimci gelişme için elzem olan ittifakların oluşması her şeyden önce o ülkedeki halkın ulusal, sosyal ve ekonomik koşullarının belli bir olgunluk düzeyine varmasına bağlıdır. Koşullar devrimci dönüşüm için gereken olgunluğu ulaşılmadıkça, devrimci irade ve bu temeldeki her türlü faaliyete ne kadar yitirilirse yitirilse, köklü ve aktif devrimci dönüşümlerin sağlanamayacağı tarihin bir yasağıdır. Günümüzde bu, her gerçeklik daha açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Tarihini bu yasağı gözetmüde bulunmaması, bunun hesabı katmadan yürütme çabası, sonu iyi olmayan bir yolda yürüme ile özetilir. Biz adımızı atarken, yine bu konudaki düşüncelerimiz ortaya koyarken, bu gerektirdiği gözetiminde bulunduğumuz. Değerlendirmemiz de bu gereklilikle sıkı sıkıya bağlıdır.

Kürdistan'da yüzyıllardan beri süregelen yabancı egemenliğin yol açtığı kapalılık ve bu kapalılık içerisinde ülkemizin sürekli savaş alanlarına dönüştürülmesi ile birlikte geliştirilen politikalar, Kürdistan'ın kendi özgür iradesi ile ulusal ve sosyal gelişme yoluna girmesini engellemiştir. Halkımızın kendi iç dinamikleri ile gelişmesi engellendiği gibi, hakim ulusların toplumsal düzeni içine

Devamı 4. sayfa

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK İ. Konferansı Başarıyla Gerçekleşti

13-15 Aralık 1988 tarihinde toplanan Botan ve Serhed (Kars, Ağrı) Eyaletleri PKK İ. Konferansı, çalışmalarını tamamlamayı başarıyla sonuçlandırdı. Kongre yetkilileri çalışmalarını yürüten Botan ve Serhed Eyaletleri PKK İ. Konferansı, Partimizin, eyaletlerimizin saltanatı en üst karar organı olarak gerçekleştirildi. Mücadele pratiğimiz yeni bir zirveye ulaştıran Konferansımız, uzun süren hazırlık çalışmalarından sonra resmi oturumlar halinde toplandı.

Devamı 3. sayfa

YAZISI ORTA SAYFADA

Halk Savaşımız Gelişiyor

Baştaraf 1. sayfa

natiller ve basın acizliklerini yansıtan ilirtiler almaya başladılar. Mücadelenin ciddi bir güç haline geldiğini ve devletin bunlara böyle kolay bir şekilde başa çıkamayacağı ve hatta engel olamayacağı basının saygılarında sık sık işlenmeye başlandı. Bütün bunlar, halkımızın ARGK etiyale yürüttüğü savaşın ortaya çıkardığı gerçeklerdir. Nusaybin çatışması, ARGK'nın gücünü ortaya koymasından dolayı önemli bir aşama ve dönemece olmaktadır.

Bahara böylelikle yoğun bir güç birikimi ile giren ARGK, son bir ay içerisinde onlarca eylem geliştirdi; sömürgeci ordudan onlarca askerli, özel timi ve köy korucuları ile ajanları cezalandırdı.

Dersim alanında gerçekleştirilen bir dizi eylemde, 4 faşist öğretmen cezalandırıldı ve asimilasyon kurumu olan 2 okul ile yakıldı. Sömürgeci ordu ile meydana gelen diğer bir çatışmada ise aralarında süsümlerinin bulunduğu 8 düşman askeri öldü veya yaralandı.

22 Nisan'da Şemdinli'de Musaka bölüğüne karşı bir baskın düzenleyen ARGK 21 Mart Gerilla Birliği 3 astubayı, 1 başpavuşu ve 2 askeri öldürdü, 9 eri de yaraladı. Eylemde 87, Afarot gibi roket atar ve orta otomatik silahlar da kullanılan gerilla birliği, düşmana aman vermeden papazlar dâhil vurdu. Gerilla birliğinin atar silahları karşısında panikle kapılan ve karşı koyma gücünü kendisinde bulamayan düşman birliği ölü ve yaralıların 3 helikopterle taşıdı. Eylemin yörede büyük bir etki yarattı, halkın coşkusu daha da arttırdı.

Mayıs ayı başlarında Sırnak'ta ARGK birliği ile sömürgeci ordudan bir operasyon birliği arasında çıkan çatışmada 16 asker öldürüldü. Çatışmada öldükçe kebarik olan yaralı askeri hesaplama yapılmıştır. Ölü ve yaralıların Cizre hastanesine taşınan sömürgeci askerler, çatışmayı ve sonuçlarını halktan gizlemeye çalıştılar da başarılı olamadılar.

Yine aynı dönemde, Sırnak'ta beğli Deşistale ve Darşev köyleri arasında bulunan pus noktasında bekleyen özel timlerden 6'sı, ARGK birliği tarafından kurşuna dizildi.

14 Mayıs'ta Doğubeyazıt'da ARGK birliği tarafından bir pullama eylemi gerçekleştirildi. Eylem sırasında polis devriyesine de pus kuran ARGK birliği, devriye geçen polisleri çatışmaya girdi. Çatışma sonucunda 2 polis öldürüldü, diğerleri yaralandı.

Sırnak'ta gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, 4 tane ajan-ihbarcı öğretmen cezalandırıldı.

Sırnak'tan Sıpyan köyünde gerçekleştirilen diğer bir eylemde 20 çete cezalandırıldı. ARGK birliğinin bütün yollarına rağmen, korucuların vazgeçememesi ve utusal kurtuluş mücadelemize karşı

keri yakıldı. Petrol tankerlerinde başlayan yangın sonucu arızılan tamamen kullanıma hazır geldiği bildirilmektedir.

3 Mayıs'ta Kızıltepe'de, başta seyir jandarma alayı olmak üzere üç ayrı konumda saldırı düzenlenmiştir. Polis ve jandarma karakolunun da hedeflendiği eylemde 11 subay olmak üzere 5 asker öldürüldü ve sömürgeci askerler kayıptır. Gece saatlerinde 3 ayrı koldan Kızıltepe'ye giren ve jandarma alayı, polis ve jandarma karakolunu hedefleyen ARGK birliği eylemde kayıp vermeden, başarı bir şekilde çıktı.

Mardin-Yenişehir'de ARGK birliğinin kurtuluş bir pus eyleminde ise, 4 tane özel tim mensubu cezalandırıldı. Pusuya düşürülen özel

tim birliği ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada, özel tim birliği kaçarak kendisini kurtarmak istediysse de, ARGK gerillalarının zeri ve isabetli atışı karşısında ölü verdi. Ayrıca birlikteli yaralanmalar da olduğu söylenmektedir.

Kızıltepe'de Mayıs'ın ilk haftası içerisinde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, bir mıs-çete ölüme cezalandırıldı.

5 Mayıs günü, Derik-Dereus karakolu karşı gündüz bir baskın eylemi gerçekleştirildi. Baskın esnasında düşmana karşı atar silahları da kullandılar. Baskın esnasında düşman gücünden çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bildirilmektedir.

Altın köyünde gerçekleştirilen

diğer bir eylemde ise, bir ajan ölüme cezalandırıldı.

Kayaabağ jandarma karakolu saat 15.00 aralarında ARGK birliği tarafından tarandı. Tarandı sonucunda düşmanın çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bildirildi.

10 Mayıs günü, Aren köyü Espiyek mezarında ARGK birliği ile sömürgeci ordu arasında saat 17.15'de bir çatışma meydana geldi. Çatışma sonucu 4 asker ağır yaralandı.

22 Mayıs günü Kilsin Sebucunu köyü yakınlarında, bir şehir devriye birliği karşı saldırı düzenlendi. Saldırıda 2 düşman askeri öldürüldü, bir çoğu da yaralandı. ARGK gerillaları timi ise çatışmada kayıp vermeden, dağılık alandaki ölümleri keildi.

DİYARBAKIR VE AYDIN CEZAEVLERİNDE YENİ DİRENİŞ DALGASI

PKK'ti savas esiri Mehmet SENER'in annesi Salih SENER, daha önce de kendisini yasadışı söylemiştir.

Rahime ŞAHİN annenin kibril çıkıp direniş peçetisi an.

Baştaraf 1. sayfa

arak uygulanan saldırıları, protesto etmek amacıyla 1 günlük uyanık grevine giden savas esirleri, Şubat kazanımları uygulanmadığı takdirde, süresiz açlık grevine gideceklerini açıkladılar. Şubat kazanımlarına yönelik saldırıların ardından savas esirleri 14 Mayıs'ta süresiz açlık grevine başladılar. 15 Mayıs'ta ise tutuklu bir grup de, cezalandırılmak için grevi dayandırmaya amaç ile açlık grevine başladılar. Savas esirleri istekleri yerine getirilmemesi ölüme orucuna başlayacakları yönündeki açıklamayı da aynı gün yaptılar.

Savas esirlerinin kararlı direnişini savasçılar faşist zindanların perli adım atarak, isteklerin kabul edildiğini ve Şubat'da kazanımları olan haklarını gerçekleştirildiğini söylemeye çalıştılar. Haklarını tekrar alan cezavî direnişçileri, açlık grevini sona erdirdiler.

Analarından Anlatıyor Çadır

Diyarbakır cezaevinde açlık grevi ile dayanışma eylemi içinde olan tutuklu eylemci bir grup de, gerçekleştirdiler. 15 Mayıs günü açlık grevinde olan Mehmet Sener'in annesi Salih Sener ile Mehmet Şahin'in annesi Rahime Şahin üzerine benzin döküp kendilerini yakma suretiyle cezaevlerindeki uygulamaları protesto ettiler. İki tutuklu anası, Diyarbakır Bediye binas önünde ve şehrin en ipek cadde üzerinde eylemlerini gerçekleştirdiler. Eylem anında bir açıklama yapan Salih Sener: "Çocuklarımız içinde insanlık meselesi görmüyor, onlar açlık grevinde bizde onları dayanışma için-

dayız. Adalet istiyoruz" dedi. Daha sonra her iki tutuklu anası üzerlerine benzin dökerek, ateşe verdiler. Gündüz saat 14.00 aralarında gerçekleştirilen eylem, çevreden yetkililerin ateşi söndürmesi ile sona erdi. Her iki tutuklu anası eylemde çeşitli yerlerinden yanık yaraları aldı.

Mehmet Sener'in annesi Salih Sener, "insanca muamele yapılmadığı takdirde kendisini yakacağım" daha önce de birkaç kez açıklamıştı. Savas esirlerine uygulanan baskı ve zulüm karşısında, tutuklu anaları kendilerini yarakar protestolarını dile getirdiler. Bu eylem aynı zamanda bütün tutuklu anaları ile bütün Kürdistanlı analara da bir çağrıdır. Evlatlarını yoldan direniş yanında yer alan analar, her Kürd anasının da, haklı ulusal bağışıklık davası yanında yer alması gerektiğini açık bir gerekçelerle, bu eylemleri ile bir kez daha gösterdiler.

Bu iki yiğit Kürd anası, aynı zamanda Kürd kadının ve anasının yiğitliğini bir örneği de oldular. Kürd kadınına doğru bir ulusal kurtuluş mücadelesinde nasıl kahramanlar yaratılacaklarını, bütün analara bir çağrıdır da içinde yaşayan bu eylemleri ile gösterdiler. Kürd anasının yiğitliğini imgeleyen anaların da analarımız sadece bir evlat sevgisi ile değil, yurt sevgisi ile de bu eylemi yaparız. Belki onlar, iki savas esirinin analarıdır, ama her şeyden önce bütün savas esirlerinin analığını üstlenmişlerdir. Bütün analarda bu çağrıya kulak vermek, ulusal kurtuluş savaşında evlatlarına yakın bir destek sunmaları.

Aydın Cezaevinde İyelan

Sömürgeci faşist devlet son dönemdeki cezavîlerinde bulunan devrimci tutuklular karşı yeni kompolar kurmaya başladı. Bunun en son bir örneği ise Aydın cezaevinde yaşandı.

Aydın cezaevinde PKK'lı savas esirleri üzerinde ödenen bir benzeri uygulamalar vardı PKK'lı savas esirleri, bu cezaevine Diyarbakır cezaevinden sürgün edilerek, gönderilmişti. Son olarak da 29 savas esiri Diyarbakır'dan bu cezaevine sürgün edildi. Savas esirlerinin bu şekilde, bu alana sürgünü yeni faşist saldırılara ve kompolarına hazır hale getirmek içindi. PKK'lı savas esirleri eltilerinden düşürmedikleri direniş bayrağı ile sömürgeci ordunun burada da boşa çıkardılar.

22 Mayıs günü cezaevinde sarama yapmak isteyen, sömürgeci birliklerle savas esirleri arasında bir çatışma meydana geldi. Çatışmada polis ve jandarma birlikleri kullanan sömürgeci, gaz bombası, jop vb. gibi araçlar kullandılar, tutukluların büyük bir kısmı yaralandı. Aydın cezaevinde halen 400'ün üzerinde savas esiri bulunuyor. PKK, SYP, THKP-C / Asilçiler, THKP-C Gayan Bembelçiler gibi hareketlerden savas esirlerinin bulunduğu Aydın cezaevinde çatışma esnasında binada yangın da çıktı bildirilmektedir.

Sömürgeci ordunun cezaevine kimseyi yakleştirmemesi ve vur emri çıkardığı ve ıyranı bastırma için büyük bir askeri güç kullandığı bildiriliyor. Cezaevinin durumu hakkında ise dışarı herhangi bir sağlıklı haberin ulaşması engelleniyor. Halkın gerginliğini devam ettiği cezaevinde, tutukluların yaşam tahkiki içinde olduğu belirtiliyor.

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı Başarıyla Gerçekleşti

Bayraktar 1. sayfa

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı kendisine yüklenen önemli rol gereği, koğulların ürünü olarak toplandı. Savaş pratiğimizin kendiliğinden iyice dayatan acil sorunların karşısında kapsamlı çözüm gücü olarak gündeme gelen Konferansımız, yeterli bir bileşim, zengin bir içerik ve güçlü bir siyasal muhteva ile çalışmalarını yürüttü. Eyaletlerimizde, ilmiye kadarki mücadele pratiğinin ve muazzam kazanımların en son doruğunu ve üst düzeyde temsiliyetli teşkil eden Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, ulusal kuruluş savasını açtığımız belirgin bir yere sahiptir. I. Konferansa, bu konumunu ve önemini, ulusal kuruluş savasının temel savaş bölgesi olarak eyaletlerimizdeki mücadele tarihinde yeni bir dönüm noktası oluşturması, yani Konferansın gerçekleştirdiği koğullar ve ortam ile yüklenildiği görevler sağlamaktadır.

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, dünya ve Ortadoğu sahında birtakım yeni olgularla birlikte, gerek sosyalizm, gerekse de emperyalizm cephesinde, yine başta İran-Irak savaşı ve Filistin okadarmada önemli siyasal gelişmelerin yaşandığı, ama çözüm-süzülük ve çıkmazda devam ettiği koğullarda toplandı.

Konferansımızın yapıldığı dönem, bu siyasal konjunktür içinde, özellikle Türkiye ve Kürdistan'da devrim ve karşı-devrim mücadelesinde önemli gelişmelerin yaşandığı koğullarda denk düşer. Türkiye'de aşılararak devam eden ekonomik bunalım ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Türk siyasal rejiminin iktidara kavuşmasını engellemektedir. Yapılan referandum, seçim ve de burjuvazinin ve bizzat iktidarın kendi içindeki çekişmelerini hafifletmesini, aksine aşılararmıştır. Bu bunalım ile halk muhalefinin artan dayatmaları, rejimin bütünümlü büyük oranda perçanmıştır. Rejim, her zamanla, onun içinde ki, Türkiye'de DYP, Sosyal-Demokratlar etrafında yeni siyasal çözüm ve alternatif için haklılıkta bulunulmuş kazanmıştır. Böylece halk muhalefinin radikalleşmesinin önüne geçilmesini istemektedir.

Kürdistan'da ise, Kürdistan gerçeği ve sömürgeci egemenliğin resmen tirilerek oturma özel valilik, özel korulu ve politik uygulamalar tutması, aksine bunlar devrimin yararıdır. Gelişmeler olmuştur. Fakat rejim iyice zayıflamış, karşılık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin, Arak Türkiye'deki tüm siyasal gelişmelerdeki belirleyici olma konumunu iyice netleştirmiştir. Mücadelemiz, Türkiye'de her istediğimiz bunalım, bunların derinleşmesini damgasını vurmakta, yönlendirmektedir. Bu konumuya rejime ve sömürgeciye ciddi saldırılar yapmaktadır.

Türkiye ve Kürdistan genelinde yaşanan gelişmeler, özellikle 1987 eyaletimizde, Kürdistan ve Türkiye'de devrim olanaklarını belirgin bir şekilde artırmıştır. Bu temelde Kürdistan devrimi pratiği gündeme iyice girmek, Türkiye devrim gücünün de, PKK'nın gerçekleştirdiği direniş yoluna girmelerini sağlamak olanaklarını iyice fazla-laştırılmıştır. Ülkemizde 1987 yılında yaşanan aysimliklik, halk kitlelerindeki insan, güc ve destek nitei sızması yapmış, devrim için örgütlenme ve savası kadimara olanakları güçlenmiştir. Referandum ve seçim sonuçlarının açığa gösterdiği gibi, halk kitleleri arı "kötülerin

icinden bir tane seçme zorunluluğuna" da fazla rağbet etmemektedir. Ara cepheleşmeler, ara çözümler arasında kalmı durumundadır. Halk kitleleri ağı seçimi devrimden yana yapmakta, gerçek çözümün yana tavır takınmaktadır. Dolayısıyla ara olgular hızla ortadan kalkarak, sadece faşist rejim ve devrimin öncüsü olarak PKK'nın, aşılamamın tarafları durumunda kalmaya eğmen yön olmaktadır. Bu durum, özde artık Türkiye'deki sınıf mücadelesinin önüne geçmiş olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi için güçlü atılımın güdeme sokmuştur.

Bu gelişmeler karşısında, Türkiye'deki yumaşık sivil yöntemlere devrimin önüne geçme çabalarına paralel faaliyetleri, Kürdistan'da gündeme getirmiştir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savasının zafere ulaşmasını engellemek amacıyla Kürdistan için özerklik, y. alternatifleri, kadro, örgütlenme gibi unsurlarıyla birleştirme yönünde hazırlanmaktadır. Buna paralel olarak da, Kürdistan'da özel savaş yeni biçim ve şekillerle geliştirilmekte, özel valilik, özel korulu, özel politik yön örgütlenme ve özel savaş yöntemleriyle Vietnam, Latin Amerika, Irak vb. karşı-devrim deneyleri temelinde pratikçe sokulmaktadır.

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, dünya, böge Türkiye ve Kürdistan'da böylece siyasal gelişmelerin olduğu koğullarda ve Kürdistan zemininde, halkımızın bağında, sıcak savaş ortamında çalışmalarını yürüttü.

Bu zeminde toplanan I. Konferansı, eyaletlerimizde 1987 sağ tasfiyeciliğin yaratığı ortam ve sonuçlara devrimci müdahale gücü olarak gerçekleştirdi. 1987 tasfiyeciler eyaletlerimizde ağır bir tasfiyecilik olayı yaşadı. Birinci deraceden savaş bölgesi konumunda olan ve ulusal kuruluş mücadelesinde belirleyici yeni lutan Botan ve Serhed Eyaletlerinde III. Kongre çizgisinin güçlü olduğu mevcut alternatifli koğullarda, kuruluş savasına hamiye yapıpma ve döneme özgü görevleri, "Bir parça özgür vatan yarımama" sızının gereklerini yerine getirmenin olanakları varken, yaşanan sağ tasfiyecilik bu gelişmeye izin vermedi. Ortam ve gelişmeler kendi damgasını vurarak gelişmelerin önünü tuta ve denetli ki, kuruluş savamızda güçlüye kadar ortaya çıkan büyük zararları verdi. Çünkü bu tasfiyecilik olayı, Parti hareketimizde imdiye kadar görülün bütün tasfiyecilik ve oportünist pratiklerin toplu deney ve tecrübelerinden yararlandı. Sağ tasfiyecilik, III. Kongre çizgisi ve kararlarını eyaletlerimizde terinden tasfiye, öyle uyguladı ve uygulattı. Parti çizgisine karşı ilkel-milliyetçi anlayış, liberal yansıma ve diğer proletaryaya karşı yaklaşımları dayattı. Yönetim-yönetilme, kadrolar, silahlı mücadele, cephe ve kitle faaliyetleri gibi devrimin bütün temel pratik sorunlarına karşı, tasfiyeciyi bu temelde ırca etti. Eyaletlerimizdeki Parti çizgisi ve kadro-savası yapısına karşı gerici bir savası böyle yürüttü. Parti değer ve kazanımlarını üzerinde eğmenlik tutmak için, Parti yapısı üzerinde bu şekilde oynadı. Böylece her türlü gelişmeye yaratabilecek olan III. Kongre çizgisi ve kararlarının gücünü böse çıkarmak istedi. Bu gelişmeler ortamında Parti, esasla, sadece talimatlar düzeyinde temel edindi. Parti temel etmesi gereken pratik yönetim ve kadrolar görevlerini gerçeğe sahip çıkamamış. Aksine bu kaynakları

çikan yemec devrimcilik ve yanlış anlayışlar, tasfiyeciliğin faaliyetlerine meydan vererek olumsuzluklara destek sundu. III. Kongre çizgisi uygulanmadığından, ortamı muhtlak, karışık eğmen oldu. Kadro ve savasıları yanlış anlayışlardan ve yemecizliklerden arındırıp gücendireceklerine, terane tasfiyeciliğe göre ve proletaryaya karşı gerici yapılmamalar doğrultusunda biçimlendirmelerinin tasfiyeciler yürüttü. Sağ tasfiyecilik, böylece sonuçta mevcut sorunları aşırttırmış, suni sorunlar üretti, ortamı çözümsüzlüğe, çıkmaza sürüklemiştir. Alan pratiklerinde mücadelemin güçlü gelişmesini önlemiş, başarı oranını anımsamış ve ciddi zararları yol açmıştır. Parti gücünde; kendine güven, kararsızlık ve kazanma azmi zayıflamıştır.

Gelişmeler karşısında Partimizin, Parti Önderliğimizin, başından beri yaptığı müdahaleler, yönetimin içinde bulunduğ durumdaki dolayıcı etkisi olmaksızın, sonuç alamamıştır. Bu gelişim seyri sonucunda Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı en kapsamlı ve köklü müdahale olarak gündeme gelmiştir.

I. Konferansı, Botan ve Serhed Eyaletlerinde, III. Kongre çizgisinin adına tasfiyeciler yasanan bu olumsuzlukların aşılması, aşırtması olan mevcut sorunlara, III. Kongre hareketini yapması ve bu esaslar üzerinde yeni mücadele döneminin güçlü bir şekilde hazırlanması amacını tasfiyecilerde.

Çalışmalarını, III. Kongre çizgisi, çizgileri, ve Parti Önderliğinin yeni döneme özgü talimatları temelinde, III. Kongre asırsıyla yürüten I. Konferansı, hazırki çalışmalarını resmi toplantılar olmak üzere iki aşamada gerçekleştirdi. Kapsamlı bir muhteva, güçlü bir katılım ve zengin tartışmalar, değerlendirilmeleri yürütülen çalışmaların hedefi, Parti yapısında III. Kongre çizgisinin kavranmasını, kipliye yansımaları ve bu temelde pratikçe uygulanmasını sağlamaktır. Böylelikle, yeni dönemin başarılı kılınması için gerekli olanakları yaratmak. Onun içinde ki, çalışmalar temel olarak III. Kongre çizgisi ve tarzının, Parti Önderliğimizin talimatlarının, kadro ve savası yapımıza özümsetilmesi, sağ tasfiyeciliğin mahkum edilmesi, eyalet-ala faaliyetlerinin değerlendirilmesi ve bu temelde faaliyet raporlarının ortaya çıkarılması, eğletiri ve özleştiril uygulamalarının gündemeleştirilmesi ve yeni döneme özgü uygulama kararlarına ulaşılması kapsamında yürütüldü. Bu esaslar üzerinde gelişen I. Konferansı, böylece yeni

mücadele dönemi için kararsızlık düzeyinin oluşturmamasıyla görevlerini yerine getirdi.

PKK Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, zafirin yararcısı III. Kongre çizgisi ve III. Kongre asırsını bu alanlara taşırmıştır. Partimizin, devrimin geleceğinin ortaya çıkarılmasında esas bası zemin ve temel güvencesi olan III. Kongre çizgisi, 1987 faaliyetleri yılında tasfiyeciler tarafından kendilerinde kilitlenerek, eyaletlerimizde çok oynatılmıştır. III. Kongre sövci bazı hesaplar uğruna ilkel-milliyetçi ve burjuva yorumlardan geçirilmiş, Parti pratiği ve Parti yapısına terinden uygulanmış. III. Kongre çizgisi adına, alanlarımızda ilkel-milliyetçi "çizgi" ve taktikler, kemalist ölçüler tatılmış. Dolayısıyla bu konuda bir kafa karışıklığı ve belirsizlik yaratıldı. Gerçekleşen Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, iste bu gerçekle karşı devrimci müdahaleyi yaptı. Bu konuda yapılan geniş çalışmalarla, Parti pratiğimiz ve Parti yapısına düzeyinde, düşünce, anlayış ve yazım III. Kongre çalışmalarını ve III. Kongre sonuçlarını tasfiye, kavramla ve bu temelde pratikçe yansıma faaliyetini başarıyla yürüttü. III. Kongre çizgisi ve kararlarını terasız edilmisliği, bunlar üzerinde çizilip parçama ve demagogikliği açığa çıkarak, III. Kongre çizgisi ve kararlarını gerçek öcü, anlamı ve doğru izah tarzını anlamızda etkiledi. Bu temelde III. Kongre çizgisi ve onun doğru temsiliyetli nasıl olacağı sorununa netlik kazandırdı.

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, sağ tasfiyeciliği tasfiye etmiştir. Gerçekleşen Konferansımız, eyaletlerimizde yaşanan sağ tasfiyeciliği yargılayarak, genelde Partimizin ve Özde III. Kongremizin, yeni Parti Önderliğimizin yeni döneme ıskı lutanı talimat ve çizgilerimizde temelinde, bu tasfiyeciliğin kapakça gerçekliğini bütün yönleriyle değerlendirmiş, dayandığı toplumsal ve tarihsel zeminini, amec ve hesaplarını ve kullandığı yöntemleri açığa çıkararak mahkum etmiştir. Sağ tasfiyeciliği yansımalarını ve bu temelde gelişen zararlı sonuçları ortada yere dökmüştür.

Böylece sağ tasfiyecilik ve bunda temsiliyetli bütün olumsuzluklar, yaratılmış olan bunalım ve yanlışlıklar

ortam, bundan kaynaklanan Parti dışı anlayış ve yaşam biçimleri hususlarında Parti yapısı aydınlatılmıştır. Bu konudaki çalışmalar bir bütün olarak yapımızın katkımını sağlamıştır. Parti yapımızda, III. Kongre çizgisi ve anlayışlarıyla donanımının olanaklarını sunmuştur. 1987 pratiğinde ortaya çıkan olumsuzluk, basarsızlık ve zararların muhasebesini yaparak, bunı kaynakkı eden kiplilerdeki yanlış, tasfiyecilik eğilimleri açığa çıkarmış ve geliştirdiği özleştiril süreciyle bunların durumuna yönümü, teşhir ve tecrüli yapmıştır. Sağ tasfiyeciliğin, 1987 döneminde özleştirilil konusundaki yakıcı, ideolojik ve entrikalı yönlerinin karşısına, bu konuda Parti oluşunu uygulamaya yönelmiştir. Parti yapımızın ortak kalmıyla yapılan güçlü aydınlatma ve gösterilen çözüm yolları, kiplik düşüncü için ciddi değer ve olanakları ifade etmektedir.

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, ulusal kuruluş mücadelemizin eyaletlerimizdeki bütün hazırlıkları güçlü bir şekilde yapmıştır. I. Konferansımızın kapsamlı doğrultusunda yapılan bütün çalışma ve değerlendirmeler, ortaya çıkarılan sonuçlar, yeni dönemin başarılı kılınması için güçlü değer ve olanaklardır. Konferansımız, yeni dönemin temel sorunlarını, yeni dönem mücadelesinde pratikçiliğin eğilimleri ve çıkarılan dersler temelinde yetkin uygulamaya kararına ulaştı. Güçlü bir katılımı, Parti örgütlenmesinin geliştirilmesi, ulusal kuruluş cephesi ve kitle faaliyetleri, ARGK'nın örgütlenmesini, gerilla savası sanatını yetkinleştirilmesi, idareme, lojistik, peteciliği karşı mücadelede, askerlik yassının doğru uygulanması, eğitim, basın-yayın gibi savası sorunları, pratikçe ilkin yönleriyle tartışılıp, yeterli kararlara bağlandı. Faşist Türk sömürgeçliğinin ulusal kuruluş mücadelemize karşı son anına kadar gerçekleştirdiği özel savası faaliyetlerinin böse çıkarmasını taktik üstüslüğü gerçekleştirdi konusunda atılacak adımlar hususunda netliğe ulaştı. Her sorunun çözümünde taktik önderliğin rolü, doğru yöntem ve yönetime konularında yoğun tartışmalar yürütülerek Parti yapımıza netice ortaya konuldu ve kavrandı. Bu gelişmeler, Konferansı alınan kararlar ve bütün bir mücadelede pratikçilik olumsuzluğu, yanlışlık ve eksikliklerin ortaya çıkarılmasını, yine, Parti yapısında sağlanan çok yönlü gelişme ve diğer kazanımlar, hazırlıklar, yeni dönemin yaratıcı için gereken zeminin oluşturulmuştur. Ulusal kuruluş mücadelemizin, eyaletlerimizdeki yeni savası dönemin zeminini böyle döşeyen Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, bu açıdan Parti tarihimizde önemli, yeni belirgin olan bir kazanımdır. Konferansımızın yaratıldığı bu gelişmeler temelinde, faşist Türk sömürgeçliğinin özel savası politikasını yeniliye uğratılacağı kesindir.

Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı, yeni dönem pratiğinde üzerine düşen rolü oynayacak, önümüzü kışkırtıcı görevleri başarıyla gerçekleştirecek ve yeni dönemi zafierie kapatacağıdır.

- Yapan Botan ve Serhed Eyaletleri PKK I. Konferansı

- Zafir, III. Kongre'nin İspat Yolunda Yürüyenlerindir

- Yapan PKK

-Yapan Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN!

Şubat 1988

PKK

Aşkırı Konseyi

KÜRDİSTAN'DA DEVRİMCİ İTTİFAK ANLAYIŞIMIZ

Başta 1. sayfa

ahınarak mevcut yapıyı duruma uğratıp, hakim ulus içinde eritmek de isteniyor. Günümüze kadar Kürdistan tarihinin başağacı gelişmesine yol açan bu durum, objektif koşulların aleyhine gelişmesine yol açtı gibi, üst yapıda da etkisini göstermektedir. Halkın öz çıkarlarını ifade etmesi gereken özgür siyasal gelişme bu şekilde biçimlendirildiğinden dolayı, bu siyasal yapının özgür bir temelde kazanılması için gerekli olan devrimci bilinç ve örgütlenmenin çıkışı da son derece zorlaştırmakta, gelişmelerin çarpık oluşmasına ve bunların her an kompo ve katliamlarla tasfiye olabilecek bir yapıya da açık tutmaktadır.

Geçmişten günümüze kadar, Kürdistan'da yaşananın olan bu gerçeklik, denetilebilir ki bugün parçalanıyor ve yerini halimizin tehliye olan olumlu gelişmelere bırakıyor. Böylece bir durumun ortaya çıkmasını kuşkusuz dünya geneline meydana gelen gelişmelerin, bağımsızlık ve özgürlük hareketlerinin yükselmesi ile yakından bağlı vardır. Yani, bugün halimizin yaşadığı gerçekliği, dünya çapında yaşanan gelişmelerden ayrı görmezden geçemeyiş gibi, bunlarla arasında var olan sıkı bağları değerlendirmemiz eklemeyiz.

Çağımızın belli özellikleri var. Bu çağda yaşanan gelişmelerin doğrultusu, 1917 Rus Devrimi ile belirlenmiş ve günümüze de bu geçerliliğini korumaktadır. Çağımız için Lenin'in yaptığı belirlemeler vardır. Çağımız için, emperyalizmin çöküşü, azdın halkların ulusal kuruluş ve proleter devrimlerin zafere gittiği çağdır.

koşulları ve yaşadığı gerçeklikten dolayı halkların yaşadığı bu gelişmelere gecikmeli olarak katılmıştır. Gerek burjuva devrimler çağındaki ulusların uyanışı ve ulusal devletlerin kuruluşu, gerekse Ekim Devrimi temelinde halkların sömürgecilğe karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine girişmeleri ve birçok halkın hedefine kavuşması döneminde olan, ülkemizin binen tarihsel ve siyasal nedenlerle parçalanmışlığından ve yabancı egemenliğin vahşi ve imhacı karakterinden dolayı, halımız bu dönemlerde ulusal kuruluş sürecine katılmıştır. Koşulların dış gelişmeler açısından son derece uygun olduğu bu ortamda, iç gelişmelerin durumundan dolayı bu süreç katılmak mümkün olmamıştır.

19. yy.'den itibaren Kürdistan'da yoğunlaşan isyanlar, halimiz 20. yy.'da halkların içine girdiği ulusal kuruluşu benzer bir doğrultuya yöneltilmiş, en azından böyle bir yönelim açısından elverişli bir zemin yaratması açısından önemlidir. Eğer bu isyanlar başariye ulaşmış olsalardı, Kürdistan'da ulusal bir devlet kurulumu koşullarını yaratacağı gibi, aynı zamanda Kürt uluslaşmasının gelişmesine de iç dinamikleri hareket ettirebilecek bir dinamizme kavuşmuş olurdu. Ancak, Kürdistan'ın toplumsal yapısı ve bu yapıya dayanan önderliğin durumunun elverişsizliğinin yanı sıra, sömürgeci devletlerin sürekli olarak, isyanı bastırmak için dışta geliştirildiği terör ve kapitalist devletlerle ortak bastırma planları nedeniyle, bu isyanlar başarıya ulaşamayarak yenilgiye uğradılar. Bu nedenle, halımız bu dönemde halkların

Halkların sömürgeci egemenlikten kurtulmasını objektif koşulları oluştardı gibi, bunun subjektif planda nasıl tamamlanacağı da Ekim Devrimi'nin şahsında açık bir şekilde ispat edildi. Ekim Devrimi, güçlü bir anısal ve ulusal olma olarak, geniş halk yığınlarını etkisi altına almıştı.

Kürdistan halkı da bu gelişmeleri yakından yaşadı ve duydu. Ancak, bu akim etkisi ile halkımızın hareketi gelişmesi gerçekleşmedi. Bu durumun tabii ki kendisine özgü nedenleri vardır. Halkımız, yakın tarihi geçmiş ve özellikle de, Türkiye'de yükselen ve farist niteliği güçlü olan kemalist burjuva diktatörlüğünün ilkökmeziyle ılgall, letiş etmesi ve son 1925-40 yılları arasında ki isyanları çok kanlı bir şekilde bastırması nedeniyle, bu dönemde yükselen ulusal kuruluş akımına katılmasında, dolayısıyla da çağın gerisinde kalmıştır. Aynı yıllarda halımız diğer bir gelişmeye de başlamıştır. En son Lozan'da amalyatı masasına yatırılan Kürdistan, dört parçaya bölünmüştür. Doğru Kürdistan İran, Güney Kürdistan (şimdi Irak emgenliği altında olan parça) İngiliz, Güneybatı Kürdistan (şimdi Suriya'nın emgenliği altında olan parça) Fransız ve Orta-Kuzey-Batı Kürdistan ise Türk emgenliği altına alınmıştır. Bu durum, her parçanın ayrı bir gelişim süreci içine alınmasını da birlikte getirmiştir.

Güney Kürdistan üzerinde kurulan İngiliz emgenliği, bu parçayı ayrı bir gelişim çerçevesi içine oturtmuştur. İngiliz sömürgecilik sisteminin bilinen yapısı, Güney Kürdistan'da daha değişik bir gelişmeye yol açmış, bu parçadaki baskı ve sömür sistemi daha yavaş olabilemiş ve dolayısıyla halımızın siyasal ve kültürel gelişimini farklı bir tarzda etkileyerek, isyan durumunun devam etmesine yol açmıştır.

Güney Kürdistan'daki isyan, 2. Dünya Savaşı ile birlikte örgütlenmesini biraz daha geliştirmiş, fakat toplumsal yapıdaki gerilik, önderliğin, eksiği aşırı-foedil oluşumu aşmasını önlemek vermemiştir. Bu da içte başanlı bir önderlik için olanakların dar olduğunu göstermekte birlikte, gelişmelerin baştan beri sağlıksız bir temelde oluşmasına yol açmıştır. Fakat bu özelliğinden dolayı, 20. yy.'ın son çeyreğine kadar süren bu isyanlar Kürt ulusal varlığını korumak açısından ve ulusal bilinç gelişmesi bakımından önemli bir yere sahiptir. 20. yy.'ın son çeyreğine doğru geliş-

tiğimize, Kürdistan tarihinde bu dönemde kadar başgösteren isyanlar —buna 2. Dünya Savaşı yıllarında kurulan Mahabad Cumhuriyeti'ni de eklemek gerekir— hep bakımdan tarihimizde baktığımızda karşımıza çıkan durum bu oluyor; halımız hep isyana kalkmış, ama bunda başarıya ulaşamamıştır. Elbette ki, bu sonuca yol açan nedenler vardır. Bu nedenler, halkımızın içinde yaşadığı gerçeklikte aranmalıdır. Yoksa, diğer halklar gibi Kürdistan halkı da, elverişli ortamdan sonuna kadar yararlanabilirdi. Bu nedenleri doğru irdelemek, bugünkü durumu problemlerimize de doğru bir çözüm getirmeye yol açar. İşte bu isyanların doğru bir temelde değerlendirilmesi, bu bakımdan gereklidir.

Kürdistan'da isyanların başariye gelişmesini karşısında ortaya çıkan nedir? Kürdistan'da her isyan vahşi bir şekilde başlanır ve peşinden akıllara dürgünük vererek düzeyde katliamlara girişilir. Bu bastırma hareketinin peşinden, bununla içiçe ve hem de çok yoğun bir şekilde geliştirilen ekonomik sömür, sosyal alandaki çarpıklaştırma çabaları ile, kültür alanındaki asimilasyon politikası ulusal durumunu son derece tehlikeye sokmuş ve kuruluş umutlarını son derece zayıflamasına yol açmıştır. Öyle ki, Kuzey-Batı Kürdistan'da halımız yok olup gittiği görülmüştür. Toplumsal gelişmeler üzerinde yapılan tahribat çok ağır sonuçlara yol açmıştır.

Bu gelişmeler, bu şekilde yaşanırken, Kürdistan'ın kapitalist gelişmeye açılması, toplumsal yapıda modern sınıfların ortaya çıkmasına yol açmış, eksiği kapalı çerçeveyi kurmuştur. Bunlara bağlı olarak, geniş bir aydın-çevre oluşmuş, bu da ortaya çıkmıştır. Kürdistan'da gelişen kapitalizm, yabancı bir karakterde de olsa, modern sınıfların ortaya çıkması sürecini hızlandırmıştır. Gelişen kapitalist egemenlik, altında ortaya çıkan modern sınıflar Kürdistan'da ulusal ve anısal devrime önderlik edecek proleterya sınıfının ortaya çıkması, bu mücadele için koşulları son derece açık bir duruma getirmiştir. Ulusal ve anısal mücadele açısından, temelin her zamankinden daha fazla olumlu hale gelmesine yol açtı. Bu dönemde Kürdistan'ın içinde yeni olanı durum budur. Bu dönemde Kürdistan, eksiği toplumsal yapının ağır etkisi altında ve sömürgecilik sert sömür ve baskısına maruz kalmakta birlikte, modern düşünce ve örgüt-

lenmenin gelişmesine temel teşkil edecek sınıf ve tabakalar ortaya çıktığından dolayı, yine de olumlu gelişmeleri yapıyor denilebilir. Çünkü, modern sınıf ve tabakaların ortaya çıkışı, aynı zamanda halımızın ulusal ve sosyal kuruluş mücadelesine yönelmesini de beraberinde getirmektedir.

1970'li yılların başına gelindiğinde, Kürdistan'ın toplumsal yapısında meydana gelen objektif gelişmeler, ülkemizin en büyük parçası olan Kuzey-Batı Kürdistan'da —uzun bir süreklilik ve parçacık dönemden sonra— ulusal ve anısal bilinçlenme çabalarının yoğunlaşmasını da birlikte getirdi. Eski olarak, bilimsel sosyalizmden etkilenen bu çabaların sahipleri, çeşitli gruplaşmalar biçiminde de olsa bir uyanış hareketini geliştirdiler. Yine benzer bir biçimde Güney Kürdistan'da klasik önderliğin yitimliğini aşan gruplaşmalar ve birlikler de aynı dönemlerde ortaya çıktı. Her ne kadar bunlar kendi aralarında yoğun bir ilişki içinde olmasalar da, gelişmelerin etkisi ve aynı tarihsel dönemde benzer gelişmeleri yaşadıklarından dolayı, birbirleriyle yakınlaşma ve dayanışma ihtiyacını daha fazlasıyla duyuyorlar. Kürdistan üzerindeki çok-uluslu sömürgecilik, parçalanmışlık, dengelessiz bir gelişme farklı uygulamaları yol açmış, dayanışmanın koşullarını zayıflattı. Her objektif yapıdaki benzer gelişmeler ile daha fazla yakınlaşmaya yol açmaktadır.

Kürdistan'ın yakından etkileyen ve önemli bir kısmı üzerinde de yoğunlaşan İran-Irak savaşını, Kürdistan üzerindeki denetimini zayıflamasına yol açtığı gibi, yüz yüze süren ve daha çok de anlaşılma ile sonuçlanan hakim ulusların arasındaki ilişkilerin derin bir çekişmeye dönüşmesi, ortak mücadele için daha uygun bir zeminin oluşmasını birlikte getirmektedir. Böylece bir gelişmenin ortaya çıkmasını İran'da yükselen İslam Devriminin de etkisi büyüttü. İran İslam Devrimi, daha çok dış güçlerin çıkarları doğrultusunda bölgeye dayatılan statükoyu parçalamakta ve objektif olarak da parçalanı ve statüko yerine halkların kendi başına iradelerini geçirme sürecine katkıda bulunmaktadı. Bu gelişmeye bağlı olarak, Arap-İslamizm karşıt radikalleşme, ilerici-demokratik Arap ulusal kuruluş hareketlerinin bu yıllarda ortaya gelişmesi, bögde anti-emperyalist hareketlerin kurulmasına ve bunların sağlamlaştırılmasına götürün ve bu ittifakları kaçınıl-

İşte çağımızın bu özelliğinden dolayı, 1 ve 2. Dünya Savaşı yılları ve sonrasında halkların bağımsızlık ve özgürlük hareketlerine yönelmeleri ve dünyanın 1/3'ünde zafere girmeleri perçesi gözönüne getirildiğinde, yaşanan bu kadar gelişmelerin sonuçlarının bizim halımıza yansımaları düşünülemez. Diğer halklara göre biraz çekimliden olsa, Kürt halkı da çağın bu coşkun seline kapılacak ve diğer halkların yürüdüğü yoldan yürümeye bilecektir.

Kürdistan halkı, kendine özgü

yaşadığı süreçte girmeyi başarmadı. Ve bu durum, Kürdistan tarihinde 100 yıllık bir gecikmeyi de beraberinde getirdi.

1. Emperyalist Peylaşım Savaşı ile birlikte kapitalist-emperyalist sistem, ilk defa en büyük darbeyi de bu dönemde aldı. Çarlık Rusya'sı toprakları üzerinde açılan dekitten Bolşevik Devrimi yükseldi, Ekim Devrimi'nin zafere girmesi, dünya çapında bu devrimin etkisi ve ilkelere temelinde, halkların bağımsızlığı ve özgürlüğü için önemli bir gelişme zemini ortaya çıkardı.

maç kılın diğer önemli bir gelişmedir. Bu durumda, 1870'lerin başından itibaren Türkiye'de devlet ve toplum bünyesinde ortaya çıkan ağır bunalım ve buna eşlik eden devrimci çıkış da etkilerle, çıkardığı sonuçun doğruluğu daha da açıkça çıkacaktır. Türkiye'deki bu gelişmeler, iç ve dış koşullardan elverişli ortam, Kürdistan tarihinde ilk defa ulusal kurtuluş problemini radikal-çağdaş bir yaklaşım ve yöntemle yönetime koşullarını hazırlıyor ve bu duruma karşılık doğru devrimci düşünce ve örgütlenmenin sonuç alınması yönü açıyordur.

Kısacası, bu derin gelişmelerin bilinci ile hareket eden Örgütlerimiz—Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselen PKK ile Güney Kürdistan'da yükselen YNK—aralarında objektif olarak, giderek daha da olgunlaşan sınırlı ilişkiler ve görüşmelerini bir adım daha ileri götürmeyi ve bunu mevcut koşullara denk düşen bir ittifaka doğru dönüştürmeyi tarihi bir görev olduğu kadar, halkımıza karşı tarihi olmanın vazgeçilmez bir gereği olarak da kabul ediyorlar. Böylesi bir sorumluluğu hareket eden her iki örgüt, ilişkilerle yeterli ve devrimci gelişmeyi güdümlerinden; giderek bütün halkımızın iltihapına cevap veren bir başlangıç daha gelişmiş düzeylerde oluşturma ve bu yönde cabaları ilme kazandıran görevini başarmak istiyorlar.

İki hareketin genel sekreterleri düzeyindeki temsilcileri yakın tarihimizde ve daha çok da günümüzde meydana gelen bu değişiklikler, devrimci gelişmelerin lehine kullanmak için derin bir sorumluluk bilinciyle hareket ederek, başta, içinde yer almış örgütlerin parçalarına ulusal kurtuluşun birlik çabalarını arttırmak ve yine buna bağlı olarak parçaların kendi aralarında birlik çabalarına doğru bir süreç çizmek ve buna mümkün olduğu kadar mücadeleci tüm güçleri kalmak için kararlara gostermişlerdir. Birlik ve ittifak çabalarının günümüzde kadar ilerletildiği oranda başarıya ulaşmamasının büyük üzüpşesi ki bizi objektif nedenleri olmakla birlikte, bunda esas olarak subjektif nedenlerin de ağırlıklı rol oynamıştır. Yine olumsuzlukların daha da gelişmesine Kürdistan devrimine ve özellikle onun vazgeçilmez bir koşulu olan ve geliştirilmesi için katkılarını veren sömürgeci egemenliğin baskıcı özelliğine dayatılması gereken devrimci siddete ve silahlı mücadeleye güvenmemiz, bunun için gerekli haklılıklar, örgütlenmiş ve cabayı göstermemiz durumu da birliğe gelişmelerinin esas nedenlerini bağlamda gelir. Bu nedenle, hareketlerimiz Kürdistan'da tüm sosyal ve siyasal gelişmelerin, ancak devrimin Kürdistan'da da temel alınması gereken bu arslanlara bağlamakla gelişebilecekleri kabul etmekle kalmıyor, bunu 1975'ten itibaren sınırlı olanaklarla da olsa yürüttükleri silahlı savaşının sonuçları ile Kürdistan'da modern bir ulusal kurtuluş hareketinin gelişmesine nasıl önemli bir rol oynadıklarını kendi pratiklerinde açık bir biçimde kanıtlıyorlar da gösteriyorlar.

Günümüzde de gerek Güney Kürdistan'da ve gerekse Kuzey-Batı Kürdistan'da yürütülen silahlı savaşın, Kürdistan halkının ulusal bilincini ve örgütlenmesini hızla geliştireceğini, siyasal gücünü arttıracaklarını ve ulusal-

arasi ortama yansıtılabileceğini açıkça göstermiş ve kanıtlamıştır. İşte bu nedenle, Kürdistan devriminin gelişmesine somut pratikleriyle de yol açan hareketlerimiz, bunu bir adım daha ileriye götürmek ve özellikle Türk yönetiminin—ki nitelikli faşist ve sömürgeci bir yönetimidir—aynı özelliklerle olan faşist-sömürgeci Türk yönetimiyle geliştirdiği ilişkiler ve ittifakları bertaraf etmek karardığındadır.

Yine son dönemlerde Güney Kürdistan'daki Kürt ulusal hareketinin özellikle Irak-Iran savaşının etkisinde yararlanarak sağladığı gelişme, Türk ve Irak sömürgeci güçlerini korkutmuş ve on son olarak Halepce katliamını—ki tarihsel eşine eşer rastlanılan bir katliamdır—kendileri arasında olayları körüklerini giderecek için teşvighatmışlardır. Bununla birlikte, Kürdistan petrollerinden vazgeçmeyeceklerini ve Kürdistan kurtuluş hareketinin gelişmesine, siyasal bir güç, devlet ya da federasyon haline gelmesine kolay kolay izin veremeyeceklerini ortaya koymuşlardır. Daha önceleri de Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini bölmek ve Irak rejimini kırtarmak işin ayrı ayrılarını her iki taraflında 15'er km'lik tampon bir bölge oluşturup, birbirleriyle ortak hareket etmeyi kararlaştırmışlardır. Türk ve Irak faşist-sömürgeci yönetiminin tampon bölgelerine getirdikleri sınırlar, halkımızın katedilmesi ve parçalarının birleştirilmesi imkânı tanımamaya; tam tersine halkımızın birleştirileceği, sömürgeci mezar edileceği ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin sağlam bir kaleli haline getirilecek bir yaklaşımı Hareketlerimiz yürütüyor ve bu konuda üzerlerine düşen görevleri hiçbir engel tanımadan yapmasını bileceklerdir. Yine bu kadar açık bir biçimde birbirleriyle dayanışma içinde olan bu iki faşist-sömürgeci yönetimin bu denli zarar gören Kürdistan halkının ulusal kurtuluşuna karşı tarihi ve güncel sorumluluklarına yerine getirmesinden asla kaçınılmayacağı ve hiçbir subjektif niyet ve hatalı yaklaşımın böylesine soyulu olan bir amaç için ilişkiler ve ittifakların geliştirilmesini önlemeyeceğidir. Halkımızın bu temeldeki ittifaklara son derece derin bir iltisap duyduğuna göre, tarihin bundan böyle bir özgürlükse talehi haline getirmek için yürüyüşe, özgürlük yürüyüşüne geymeye kararlı olan, bunu kasıtlı olarak, halkımızın iltihapına ve tarihsel talebine bağlı olmanın kendilerini sorumlu hissedini; bizzat bu iradinin olusumuna, gelişmesine ve korunmasına kendilerini bağlamak ve sorumlu gören Hareketlerimiz, bildiride belirtilen hedefleri doğrultusunda ilkeli bir ittifaka yönelmeyi çokşulu bir biçimde kararlaştırmışlardır.

Bu ittifak, aynı zamanda olumsuz hedef ve hedeflerini kendilerine uygun gören her kış, grup ve partide de açıktır. Halkımızın birlik iltihapına cevap vermek ve ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmek isteyen her kış, grup ve parti bu ittifaka katılabilir. Bu güçler, tarihsel görevlerini yerine getirmek için halkımızın çıkarlarını kaçınılmaz olarak önümüzde çıkardığı bir ittifaka yönelmeyi yurtseverliğin de vazgeçilmez bir ilkesi olarak görmedilerdir.

Bu ittifak, aynı zamanda olumsuz hedef ve hedeflerini kendilerine uygun gören her kış, grup ve partide de açıktır. Halkımızın birlik iltihapına cevap vermek ve ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmek isteyen her kış, grup ve parti bu ittifaka katılabilir. Bu güçler, tarihsel görevlerini yerine getirmek için halkımızın çıkarlarını kaçınılmaz olarak önümüzde çıkardığı bir ittifaka yönelmeyi yurtseverliğin de vazgeçilmez bir ilkesi olarak görmedilerdir.

★

KAMUOYUNA AÇIKLAMA: PKK ile YNK İttifak Protokolü İmzalandı

Nisan ayı ortalarında, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN ile YNK Genel Sekreteri Celal TALABANI başkanlıktaki heyetler bir araya geldiler. Yüksek bir sorumluluk ve yoldaşlık ruhu içinde çalışmalarını sürdüren heyetler, halkımızın ulusal-demokratik hareketini birleştirmek ve bunu daha da geliştirmek için önemli kararlar aldılar.

Her iki heyet arasında yapılan görüşmelerde, Kürdistan'ın tarihi süreci içindeki konumu ve bugüne kadar yaşadığı gelişmeler irdelenerek, günümüzde kapitalist-emperyalist güçler ve sömürgeci taraftan parçalanmış olan Kürdistan'ın ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vb. alanlardaki durumu ele alınmıştır. Görüşmede, sömürgeci-lerin uyguladığı baskı ve sindirme yöntemleriyle, halkımızın ulusal gelişmesini köstekledikleri; ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda ilerletmesini engelledikleri; günümüzde ise bu yönlü uygulamalarını zayıf bıraktıkları; halkımıza karşı içiç-faşist bir savaş ilan ederek onu topyekûn bir yok oluş sürecine sokmak istedikleri vurgulanmış ve güncel sömürgeci uygulamalar üzerinde de durulmuştur. Bunların yanı sıra, halkımız üzerinde uygulanan her türlü insanlık dışı (göç ettirme, köy ve kasabaları bir bütün olarak yıkmak ve yok etme) uygulamalar ve çok yönlü asimilasyon politikalarıyla Kürdistan insanını Türk ve Araplaştırma sürecine sokan düğmanlarımızın, buna daha baştan itibaren ilave ettikleri halkımızın toplumsal gerçekliğini ortadan kaldırma ve da toplu imhadan geçirmeye yönelik (son olarak Güney Kürdistan katliamı) vahşetine saldırdılar ile halkımızın ulusal-demokratik hareketini ortadan kaldırma çabaları değerlendirilerek bunlardan çıkarılması gereken sonuçlar değerlendirilmiştir.

Ayrıca görüşmede, günümüzde Türk ve Irak faşist rejimlerinin halkımıza karşı sürdürdükleri en alçakça bir savaşta ulusal-demokratik hareketi boğmaya ve gelişmesini durdurmaya çalıştıkları vurgulanarak, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişip boyunlanan ulusal bağımsızlık savaşının kazanılması da belirtilmiştir. Kürdistan üzerinde yabancı egemenliğin ilk kurulduğu dönemden günümüze kadar, sömürgeci devletlerin kendi aralarında sıkı bir ittifak oluşturdıkları (Sadabad, Bağdat Paketi, Cento ve sonrası) ve oluşturdıkları bu ittifaklarıyla halkımızı tam bir cendere içine alarak ilettiler için izah edilerek, Türkiye ile faşist Irak rejimlerinin kendi aralarında (imzalandıkları anlaşmalarla) halkımızın öncülerini ve devrimci gelişimini nasıl yok etmeye çalıştıkları ortaya konulmuş ve bunlara karşı geliştirilecek devrimci savaş yöntemlerinin önemi belirtilmiştir.

Bütün bu değerlendirmelere bağlı olarak, halkımızın ulusal direniş hareketinin içinden geçtiği sürecin hassasiyetini gözönünde bulundurarak örgütlerimiz, bu ortamdaki doğabilecek tehlike ve olumsuzlukların bertaraf edilmesi amacı ile şu kararları vermiş ve bu görüşmelerini bir protokole sonuçlandırmışlardır:

— Düğmanın azgın saldırılarına karşı koymak ve halkımızın ulusal direniş hareketini geliştirmek için, ciddi bir mücadele vererek, bu savaşta zararları azaltarak ulusal savunmasını hazırlamak; bunun için bütün ulusal güçleri birleştirmek ve bunlardan ulusal düzeyde (parça ve parça) bir cephe oluşturmak. Bu cepheyle arasında koordineli, işbirliği ve ortak mücadeleyle geliştirmek için çalışmak.

— Her parçada devrimci silahlı mücadeleyi geliştirmek; tazyikli, bölücü eğitim, akım ve anlayışlara karşı aktif mücadele etmek.

— Halkın ulusalın gerçek devrimci-demokratik güçleriyle sıkı ilişkiler geliştirmek ve aktif dayanışma içinde olmak.

Örgütlerimiz her şeyden önce, barış ve kardeşlik ilişkilerine zemin hazırlamak için kişi, grup ve örgütlerin arasında diki ilişkilerin bir yana bırakılmasını, var olan ilişkileri uzatmak ilişkileri dönüştürme yerine göğme ve tartışmaları ile giderilmesini; basın vb. kampanyalara yapılan suçlama ve iddiaların durdurulmasını, halkımızın kurtuluşu için devrimci silahlı mücadeleyi ve kitlesel direnişleri geliştirmeyi uygun görüyor. Bu nedenle de tüm ulusal güçleri birleşip çağırarak, bunu sağlamak için de görüş alışverişini, yoldaşlık ve yüksek sorumluluk ruhu ile tartışarak sorunlarını çözümlerine, aralarında anlaşmazlıklar bir yana bırakma ve devrimci silahlı direniş mücadelesine katılma yönünde caba sarfetmeye davet ediyorlar.

Halk kurtuluş savaşını ve kitlesel devrimci silahlı direniş mücadelesini ulusal-demokratik hareketimizin ve halkımızın umutlarını gerçekleştirme ve uygun ve doğru yontam olarak kabul eden örgütlerimiz; mücadelenin üst biçimi olan bu savaşın ezimi bir şekilde sürdürmeyi ve geliştirmeyi esas almaktadırlar. Bu hususta Kürdistan'ta bir güç birliği yaratmak için, Kürdistanlı bütün güçleri de bu yaklaşıma benimsemeye ve uygulaymaya çağırıyorlar. Ayrıca ekonomik, siyasal ve kültürel mücadele biçimlerini de kitlesel mücadeleye paralel olarak geliştirmeye örgütlerimiz caba sarfedeceklerdir.

PKK ile YNK, yabancı işgali güçlere ve her türden cereñiğe karşı gerekli savunmayı geliştirmek için, tüm ulusal güçlerin birleşme, ittifak ve ilişki geliştirmelerinin gerekliliğine kesinlikle inanmaktalar. Örgüt temelleri ve kurallara dayanmayan ilişkilerin güçlendirilerek devam ettirilemeyeceğini inanan PKK ve YNK örgütleri, bunun için geliştirecek ilişkilerin karşılıklı olarak örgütsel, siyasal ve ideolojik bağımsızlığı saygı ve birbirlerinin işlerine karışmamanın ve Kürdistan'ın her parçasının kendisine özgü koşulları dikkate alınarak ilişkilerde bir temelde bir yaklaşımın temel alınması gerektiğini kabul etmektedirler.

Sömürgeci düğmanlarımız Kürdistan'da gelişen ulusal direniş ve bağımsızlık mücadelemizi bastırmak, dünya kamuoyu ve halkımızın gözünden düşürmek için, çok çeşitli karalama ve suçlamalarda bulunmakta, şu ya da bu gücün ajanlığına veya terörizm iddiaları ile karalamalarına haklılık kazandırmaya çalışmaktalar. Bu durumu da gözönünde tutarak örgütlerimiz, sömürgeci düğmanların baskıya vurduğu bu tür asılsız iddia ve kampanyaları kabul etmemek mahkum etmeyi ve ulusal kurtuluş mücadelesinde, Kürdistan'daki her sınıf ve tabakanın desteğini kazanmayı gerekli görmekteyizdir.

Kıyasıyla bir savaşın yapıldığı bir dönemde düğmanın elinde koz olabilecek her türlü hareket ve davranışın kaçınması gerektiği görülen örgütlerimiz, tüm Kürdistanlı güçlerin bu hususta dikkatli davranmasını; aynı şekilde sömürgeci-lerin ülkemizdeki vahşi uygulamalarına karşı ortak tavır belirlemenin zorunluluğunu vurgulamaktalar.

Sonuç olarak; faşist-sömürgeci güçlerin en azgın bir biçimde halkımıza ve ulusal direniş mücadelemizi yok etmek, toplumumuzun gerçekleri içinde tutarak ulusal bağımsızlık ve özgürlükten yoksun bırakmak istedikleri; bu amaçla da her türlü yol ve yöntemi deneşerek kapsama bir karşı-devrimci savaşı yürüttükleri bilinmektedir. Mevcut durumu ve olası gelişmeleri derinliğinde irdeleyen ve son derece ciddi olan bu durumun bilincinde olan örgütlerimiz, ulusal kurtuluş sürecinin bir gereği olarak Kürdistan'ın kurtuluşuna kendilerini bağlı sayan kişi, grup ve örgütleri kendi aralarında diki ilişkileri ideolojik mücadele ile gidermeye, halka karşı sorumluluk duymaya ve bu esprile işli mücadele başta olmak üzere, direniş teminde her parçada hedeflenen cepheleri oluşturmaya ve genel bir ulusal cephenin kurulmasını için uygun zemini hazırlamaya çalışmaktadırlar. Ayrıca halkımızın, tüm devrimci-demokratik güçler—özellikle de Türk ve Arap devrimci-demokratik güçleri—ile dayanışma içine girme, ortak düğmana, emperyalizme ve bölge cereñiğine karşı kendi kaderlerini özgürece tayin etmesine ve istediği yaşam biçimini seçmesine sonuna kadar onay veren örgütlerimiz, sıradakişu bütün bu hususlarda bir ittifak protoköle imzalamışlardır.

Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri

Celal TALABANI
YNK Genel Sekreteri

dular.

12 Eylül rejiminin, sivil siyasal partisi ve daha çok teknik danışmanlar topluluğu duruşunu aşmayan ANAP, kendi varlığı ve misyonunu, yani 12 Eylül'ün partisi olma gereğiğini bu konuya ilişkin yürütülen tartışmalarda da açığa vurdu. 27 Mayıs ve 12 Mart askeri darbelerini eleştiren Turgut Özal, 12 Eylül askeri darbesini savundu. Gerek Kenan Evren'in Trabzon konusması ve darbe tehdidi için eleştirileri ve gerekse 12 Eylül'ün ilişkin eleştirilerin amacının, 12 Eylül ve onun kurumlarını yıpratmak olarak yorumlandığı. Kenan Evren'i "demokrasi aşması" olarak sundu. O da, 12 Eylül'e gelince, Kenan Evren gibi, askeri siyasal yetmezliğine yükledi. *"12 Eylül'ü yapmaları iyi niyetliydiler, başka para istemiyorlardı. O dönemdeki siyasiyeçilere maaşları yardımcı olmalıdır. Biz de baskılar, devletin birliğini temin eden Cumhurbaşkanı sandıklarıdır. Eski günlerde dönmek istiyorlar..."* (Özal, 5 Mayıs, Tercüman) Bu bakımlardan, Özal ve ANAP'ın 12 Eylül rejiminin sivil eleştirileri iktidar partisi olduğunu, rejimin ANAP'ı "tek alternatif" göstermeye çalışması ile sivil alanda da kendisini tek alternatif olarak sunmaya çalıştığı bir kez daha açığa vurulmuş. Bu, bizzaten yekdillik ağzı ile ifade edilmiştir. Bu nedenle, Kenan Evren'in mevcut gelişme ve olaylara yaklaşımı ve önerdiği bu onun için uyandırdığı bulundukları darbe çözümü, aynı zamanda ANAP'ın yaklaşımı ve çözümüdür de. Bilindiği gibi, eski içişleri bakanı ve şimdi meclis başkanı, Kenan Evren'den önce, "rejim için gerekli görüldüğünde, burayı da kapatırız" biçiminde bir açıklama yapmıştı. Özal'ın bütün bunlar, 12 Eylül askeri-faşist rejiminden yıkıldığı, "demokratik dönüldüğü" 12 Eylül rejimi ile ANAP'ın, Özal'ın adeta bir çıkışı içinde bulunduğu biçiminde bizzat sahte "sol" ve "sosyalist" çevre, dergi ve liberal çevrelerin bu tarihi addetmesi ve ikilem yaratma oyununa karşı bir cevap olmuştur.

Böyle anı muhalefet ve "sosyal-demokrat" inönü ve partisi ise, cumhuriyet tarihinin en sohtaker ve uzlaşmaz muhalefet örnekerinden birini de bu konudaki tavır ile sergiledi. İnönü ilk demecinde "12 Eylül öncesi, iktidar ve muhalefet partilerinin bir araya gelmemesi durumu bir darbeyle yüzleşmeye, biz de bugün bir araya geliz ve sivil çözüm götürüldü" biçimindeki görüşünü ılerit sürerek, Kenan Evren'den "teşekkür" puanını aldı. Bununla İnönü ve partisi SHP, 12 Eylül rejimi ve onun sivil iktidar görüşünü ANAP'ın, radikalleşerek gelişen halk muhalefeti karşısında, şimdiye kadar olduğundan daha fazla açık ve uzlaşmacı bir muhalefet yürüteceğini stratejisini çizdi. Aynı zamanda SHP, kendine ilişkin radikal halk muhalefetine karşı daha etkin bir işbirlikli savaş yürüteceğini, bununla da daha fazla dışlanma durumuna düşeceğini de belirtmiş oldu. Rejim sözcüsünün darbe "uyarısında" bunları düşen pay şöyle dile getirilebilir: "Size iş yapın radikal gelişmelerin eritten, engel olun diye yaşam olanağı tanındı. Ama, alternatif olamayan, radikal gelişmeleri eritip engel olamayan, tarihsel radikal gelişme ve çıkışların kulanacağı bir araca dönüşüyor-sunuz; dikkat edin..." İnönü ve partisi bunu kuvararak, daha etkin ANAP desteğiyle ve radikal gelişmeler karşısında muhalefeti kendileri için taşıyacaklarını, bunu diğer parti ve kesimlere de dayatıp, gerekli olanı yapmaya koyulduklar. Tabii bunda da süslü "anayasa",

"mecila" ve, demagojileri ve Evren'e "eleştirileri" eksik etmediler.

Demirel ve partisi DYP ise, 12 Eylül'e gelişin suçlularından biri olarak devami kendilerinin de işaret edilmiş, teşhise uğramış olma meselesinde, 12 Eylül yorumunda, 12 Eylül temelleri ile ver. Olan değişiklikleri ile polemikçi birer çanlar göre, tehlike vardır, ancak bunlar darbe "çözümü" gerektiren aşamada değildir, sivil alternatifleri istiyorlar, bunların çoğu bulunması mümkündür. Yani, hep beraber birleşerek, sivil çözüm temelinde sorunla yaklaşıp yolu varken, bunun önünde "darbenin" çıkarılması eleştirilmekte, böyle zamanız isnit, rejime daha paha-yıya patlayacağına vurgulamaktadır. Bunda da özellikle, mevcut Evren-Özal ikiliğinin, kendileri DYP bir alternatif olabileceğini, çeşitli biçimlerde sosyal yasalar, hukuk ve, engeller diktiği tabiidinden hareket etmektedirler. Demirel'e göre, bu engeller olmasa idi, kendileri güçlü bir alternatif ve çözümleyici güç olmuştuk olacaktı. Ama buradan son tahlilde, yani radikal halk hareketinin tehliki ve önlenemez aşamaya gelmesi durumunda, Evren'in çözüm ile bir bulundukları. Yani, bunlar rejimi yapmaya konusundus, mevcut yönetime aynı paralelde hareket ediyorlar. Şer yarıdan böyle birleşirken, diğer yarıdan, konuşmanın, 12 Eylül rejiminin derinleşen kriz ve bunun yonetime, bunalmışa doğru gidişatını iletir etmesiyle, Kenan Evren'in böyle bir tarafı pozisyonu düğmüs olması da, gerek muhalefet partileri ve gerekse baskısal aktı hocalarında bir eleştiri konusu oldu: "Türkiye birden bise kırışmış gibi bir görüntü içinde düv. Eğer TRT haberlerini hem Evren'in konuşmalarını hem de muhalefetin tepkilerini uygar bir biçimde yayınlatmış olsaydı, bu gerilim çok daha yaygınlaştı ve söylen-tirilebilirti."

Hiç değişe demokrasinin bir izvü daha çeliği. Bazı mekanizmalar iyi işlevsiz olsaydı, karantlık biraz daha artırılabilekti. Şimdi hiç değişe güzel bir umut ışığı doğdu... Yine de, politikaları oluşturan "yoktillerimizin" daha temsili olmaları gerekmiyor mu?" (M. Ali Birand, 4 Mayıs, Milliyet) Sayı Birand ve benzerlerine göre, ya böyle bir ıtraf bu zamanda yapılmamalıydı; ya da, syidinki, kriziz ve bunalmış Türkiye, bu konuşma ile adeta kriziz ve bunalmış içinde sokulur gibi oldu... İlginci bir mantık, var olan kriz ve bunalmış kendi görevleri gereği halkın gözünden izlemeye çalışma misyonunun bir yaklaşımı. Ancak, böyle ilginç mantığın sergilenmesine de şaşmamak gerekir. Çünkü, 12 Eylül rejiminin kriz ve bunalmış Evren'leri bunaltıyor, kaldı ki aklı hocaları da daha bunalmış kafa ile kalemlerine sarıyorlar...

Darbe Tehditinin Amaçları ve Aınması Gereken Tavr

Elbetteki, yapılan konuşma ve ardından savrulan askeri darbe tehditinde, belli amaçlar da güdülmüştür. Bunlardan başlıcası, Türkiye emekçi halk safları içinde oluşan ve süreç içinde yoğunluk ve yaygınlaşma eğilimine girmiş bulunan, rejim karşıtı, radikal halk muhalefeti, korkutma, caydırma ve sindirmeye çalışmaktır. Kendi içinde ve içinde belli örgütlülük de taşıyan kitlesel destekleri ve her kesimin kendi somut talepleri temelinde tepkileri artıyor, bunlar pratikte çeşitli eylem biçim-

leri ile yansıyor, protestolar yükseliyor. Yer yer devlet güçleri ile çatışmalar gündeme geliyor, rejim sindirmeye partisi ve tekelle kurumlarla seldimlar arları bir tempo gösteriyor. Çeşitli anti-faşist devrimci oluşum ve gruplar içinde teşkilatları yine önemli zaafatları birleştirme, silahli eylemlere yöneltme, toparlanma eğilimi sürecini yapıyorlar. Açık ki, bütün bunların birleşikinden oluşan, Türkiye'deki radikal halk muhalefetine, PKK'nın halklaştırmış yürümlü olduğu halk savası önemli olanaklar sağlıyor. Bu durum aynı zamanda, PKK önderlikli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, sömürgeci-faşist diktatörlük ile savaşmında, PKK lehine bir avantaj oluşturmuyor. Bu nedenle, darbe tehditinin en temel amacı, kitlelere ve devrimci, anti-faşist gruplar düzeyinde radikalleşerek gelişme eğilimi gösteren rejim, muhalefet bu gelişmeyi ıktırmaeye çalışmaktır. Böylece, radikal saflar da bu tehdit altında, sağ-uzlaşmacı, pasifist eğilimlere kayma yöne-bunları yeniden hakim olmasına çalış-ma, kısacası radikalleşmeye kısırlanma hedeflenmektedir. Bizzat "gelir mi-gelmeyi mi" tartışması içinde yendi yapı ve oluşumlar kendi kendileri ile uğraşmaktır; ıleri atılm, örgütlü olma ruhu yerine savunma ve halisizlik-korkaklık ruhu tekrar hakim kılınmaya yöneliyor. Bunun böyle bir amaç gü-tüldüğü, kimi sol grup ve çevrelerin tartışmalarında da anılmak müm-kündür.

İkinci olarak; 12 Eylül rejiminin, halkın radikal muhalefetine gelişme ve giderek devrimci öncülü somutla araması arayış önüne bir baraj olarak dikilen ama ertime içinde yerleri başarıya sağlay-mayan, burjuva muhalefete bu gö-revleri hatırlatmak, rejim için ve halka karşı daha etkin bir sübap-lığı ıllıyor. Burjuva saflardaki çat-laklıklar giderilmeye çalışılarak, ordunun sivil ve gücüzlezen bir muhalefet stratejisi ıllıyor. Gerek Demirel, gerekse İnönü'nün de-macıları, sivil burjuva kesim ve al-tılışlarının, radikal halk muhale-fetine karşı ve rejimin sağlığı için "birleşerek, engelleriz" tecribleri bu-nu erkenden açığa vurmuştur.

Tehdit, bu kesime yönelik yoneli etkililerini çok erken göstermiştir. Üçüncüsü; darbe "ordunun müdahalesi" tehdidi ile, bugün de rejimi ordunun yönettiği, rejimin sivil alternatifleri ve çıkmasını, aynı zamanda ordunun çıkması olduğu, demagojisi ile gizlenmeye çalışılıyor. Artık bilinen bir gerçektir ki kez daha vurgulamak gereksizdir bile. İktidarda olan aski ordudur, sivil görünümler, ordunun yanıtına kılifları ve Türk ordusunun teşhir ve tecritini gizleme perdelereidir. Bu anlamda Kenan Evren, 12 Eylül rejimi ile teşhiri daha hızlanıp, halisizlik artmış, çıkması girmiş ord-u, rejimin bugün içinde bulun-duğu kriz ve bunalmışın temel suç sahibi olmanın uzak göster-meye çalışarak, yine, o bilinen "her şeyin üstünde, kurtarıcı güç ordu" imajını, ıradan vatandaşına yeniden anjae etmeye çalışıyor.

Kenan Evren'in Trabzon konuş-masından, her türlü çevrede tartışılmaya başlanan konulardan biri de bu oldu. Yani ordu "yeniden darbe" yapar mı-yapmaz mı... Aslında bunun tartışılması, kafa-larına buna takılarak durdurulması, ko-nuşmanın, ve özellikle de, Türk ordu-yönetim gerçekliğinin ve as-ılaşmaması, ya da bilincere çatp-tımasıdır. Burjuva çevreler ve ba-sarı açısından, bu tartışmayı ac-mak, geliştirmek fazla yadırgan-ak bir durum değildir. Öner, Byle-si bir tartışma zemini içinde, halk üzerinde devrimci-radikal oluşum

ve gelişmeler üzerinde korkuyu yayma, duraklamaları yaratma gibi amaçları da güdüyorlar. Her şey-den önce, ordunun "yeniden" dar-be yapma tehdidi, PKK önderlikli yükseleni sürdüren Kürdistan Ul-sal Kurtuluş Mücadelesi ve Türk-ye'de gelişen-yaygınlaşma eğilimi içinde bulunan radikal halk muha-lefeti karşısında, 12 Eylül rejiminin sivil burjuva alternatiflerinin güc-ünü, olamaz, çıkma işi girmiş ol-masını ve bunların yerine yenileri piyasaya sunmamasını bir tar-afıyla,

Türk ordusunun "yenil" bir dar-be ile 12 Eylül rejimini düzlet-e çıkarması mümkün müdür? Elbe-tteki bu imkansızdır. Çünkü ne or-du, burjuvazi açısından ve ne de Türk ve Kürt halkları açısından durum, 12 Eylül öncesi gibidir. Bu-gün Kürdistan'da açık bir savaş halı vardır. Her saat Türk ordusu ile halk, Türk ordusu ile öndü karşı karşıya gelmekte, karşıtıkı karşı muhalefetin her biçimi uygulan-maktadır. Türkiye zemininde ise, ordunun sivil kurum ve görünüm-leri biraz daha önce gibi bir gö-rünüm yansıtıyor. Bu sivil gö-rünümler de, Türk ordusunun ken-dişir. Ordunun "yenil" bir darbeli fazlası ile kendi anayasası ve sivil kanunlarının çakılıklarından ya-rarılanarak kullanılmaya zorlayan-bazı legal durumları ortadan kal-dırarak, geniş bir yığınsal tutukla-ma ile bir anlam ifade edebilece-k. Yine, önemli olarak, Türkiye zemininde yeniden örgütlenme-hazırlık ıddiasında bulunan anti-faşist, devrimci oluşum ve gruplar halisizlik ve daha ıli rotasye so-kmadan yeniden bir varusula dağı-tımayı isteyecek, ki, günümüzde bu-nu, özellikle de ıddida olan güc-lerin zaafılarından da yararlanarak yapıyor veya yapmaya çalışıyor. Ancak, ordunun "yeniden" darbe girmiş, özellikle PKK'nın önderlik etmiş olduğu, rayına oturmuş, sağ-

lam ve kararlı muhalefesinin ıleşt-iği boyutların gerçekliğini hesaba katmak zorunda. Ve bu devrimci, halk savası gereğiği, Türkiye'deki radikal halk muhalefetinin en önem-li teminatı ve olanağı oluşturmur. Kısacası, ordunun "yenil" bir dar-besi, Kenan Evren'in konuşmasın-da işaret ettiği tehliki gelişmeleri durdurmak ise, "anarşi, terör, bö-lücülük" ve bunun artı mümkün olamayacağı. PKK gerçekliğinde kendi ıddiasını bulmuştur. Gerek rejimin yasadışı gerçeklikleri ve gerekse bizzat PKK alternatifli ol-mak üzere gelişme eğilimi içinde bulunan Türkiye'deki radikal halk muhalefeti açısından, böyle "yenil" bir darbe, rejimi daha ağır basan-bunalmış sokacak girişimlerde ö-zündü diye düşünmelerleştirebilir. Bu da ıhtimal dışı değildir. Fazla devrimci güc-ler, önderlik ıddiasında bulun-an oluşum ve gelişmeler açısın-dan, ordunun "yenil" bir darbenin oku-pulmaması değildir. Temel ve bu tehditle ıccilesen ordusu; daha doğ-u-tutulu ve sağlam örgütlülüğe doğru cabaların yoğunlaşması, yani öndü -parti- alternatiflerinin rejim karşısına dikilmesi. Bunun için geçmiş yenilgi, yanlış ve hatala-rardan doğru ve cesura, dürtüce derlerin çıkarılmasıdır. İşçi sınıfı ile bütünleşerek, halkın en geniş kesimlerini içine alan, Türkiye için anti-faşist bir halk cephesinin oluş-uym çalışmaları devrimci fedakarlık, olgunluk, inanç ve inatla yürütürmektir. Yine, Türkiye zemi-ninde, rejim karşıtı örgütlü yöne-örgütsüz, radikal muhalefet geliş-mine, mücadelesi ile geniş ıktımlar sunan PKK ve önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Müca-delesi ile ıliş-ıttıkla, yani omuz omuza ıccilesen rotasını tutmaktadırlar. Devrimciler bunun düşün-meli, yön bu olmalıdır.

ABDULLAH ÖCALAN

SEÇME YAZILAR

CİLT — III

ÇIKTI

WEŞANİN
SERKWEBÜN

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Ulusal kurtuluş savaşımız, düşmanın tüm engellemeye ve karşı güçlerine rağmen gelişimini kesintisiz olarak sürdürmektedir. Mücadelenin bugün varılan gelişim sürecinde, savaşımızın gerilla aşaması yaşanmaktadır. Düşman da bu perçeveye savaş hazırlanmakta, durumu gözden geçirerek güçlerini yeniden örgütlemektedir. Fakat dev bir kasırga gibi gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında düşmanın bütün bu yenilenme çabaları ve geliştirildiği taktikler tutmamakta ve her gün kurtuluş güçlerinden yediği darbelerle yeni kılmazları içlerine girerek durumunu daha da ağırlaştırmaktadır. Dolayısıyla kurtuluş güçleri bugün gâliyetleri için çok yönümlü mücadele biçimleriyle düşmanı habire darbeleyip, ypratarak ilerletirken, düşman da çok yönlü bir gelişmeye hızla yönelmektedir. Bu anlamda da bütün iç ve dış bağlantılarını harekete geçirmektedir.

Bugün bizden maddi ve teknik yönden kalı kalı güçlü olan fasit düşmana karşı savaşırken, dönemin sorunlarını üstlenirken, gelecek, ancak planlı, programlı ve örgütlü bir tarzda gerillayı, yenilgiyi uygulamakta mümkündür. Taktik bu doğrultuda bir ilerlik kazandırarak gelişmeyi yaratanın zorunlu gereğidir. Bu açıdan hazırlıklı olan bir güç, savaşmada doğru uygulama ve manevra kabiliyetiyle sorunların üstesinden gelirken, hazırlıksız olan bir güç de yenilgiyi bir durumu yavaşcadı gibi, aynı zamanda uygulamada kaçınılmaz olarak ciddi hataların içine girer ve sorunlar karşısında çözümsüz kalarak kendini yenilgiden kurtaramaz. Bu durum karşılıklı savaşın güçler açısından fazla bir değişiklik arzilemez.

Bu bağlamda bir kurtuluş birliğinin mücadelesinin kızgın zeminlerinden biri olan Şemdinli alanında (Gösté Dağında) düşmanın Haziran ayının bir gününde girdiği çatışmaya değinicektir. Bu çatışmada yaşananlar, düşmanın zayıflıklarını ve çaresizliğini ortaya koyarken, aynı zamanda kurtuluş birliğimizin de içinde bulunduğu durumu ortaya koymaktadır.

Gösté Dağının eteğinde bulunan zordaki cepheleri silahtazlandırmak ve burada askerlik yaşama koşullarını uygulamak amacıyla gerilla birliği yok kessen, savunma ve saldırı gruplarını ayırmak saat 11.15'te eylemi gerçekleştirmek üzere üç ayrı kol halinde harekete geçti. Birlikte, morali, cesareti ve atılganlığı doruk noktasına ulaştırmakla, Meşale, yarın gece, doğru uygulamayı gerçekleştirebilirdi. Bunun için en uygun taktikleri kullanmak, Yol kesen ve savunma grupları heron konulanmaya geçti. Yalnız saldırı grubu belirlenen terzde harekete emdi. Ömrünlük kasimden dereye inerek hızla görülmeyecek bir biçimde hareket etti, hedefi etkileştirmesi gerekirken, karşı yaklaşan kuralları hiç dikkate almadan aşkılan hedefe doğru harekete geçti. Açık ki bu eylemin

başarılı gerçekleştirmesini engelleyecek düzeyde ciddi bir yanlışlık ve hata idi. Nitelik cepheler saldırı grubunu uzaktan fark ederek mevzilemibilirdi. Halbuki cephelere bu ırnsatın verilmemesi planlanmıştır. Çünkü eylemin başkanı buna bağdı. Böylece gereken taktik üstalık gösterilemedi. Bu durumda eylemde damgasını vuran birçok yönüyle inatçıyağışın ortada olduğu çatışma başladı. Silahlı karşılıklı kusuyordu. Gösté Dağı silah sesleriyle yankılanıyordu. Düşmanın cephe üzerindeki çabaları boşuna değildi. Teslim olmuylardı. Bunlar da bu ülkenin insanlarıyla ve araziyle iyi tanıyordı. Ama hareye karşın para karşılığında, kandırılmış ve bundan dolayı inancızdır. Ve bu nedenle bunların gerilla birliğinin karşısında varlık göstererek direnmeleri mümkün değildi. Yalnız içine girilen hata ve arıziden yararlanarak dağın yüksek noktalarna tırmanabildiler ve böylece imha olmaları kurtuldu. Bu arada cephede bulunan düşman güçleri çatışmayı duyduklarından, hızla harekete geçti. Zaten Şemdinli alanı tamamıyla bir savaş yaşadığından, düşman yoğun ve geniş bir askeri konulanmaya geçince ve her an bir gerilla saldırısı beklediğinden savunmada testile bekliyordu. Cepheler kaçma yolunu seçtiler. Gerilla birliği çocuk ve kadınlar vurulmuş diye büyük bir dikkat gösteriyordu. Tüm uğraşımı halkı kazanmaktı. Ve düşmanın egemen olduğu politikayı sökerek yerine devrimci politikayı geçirmekti. Bu eylem de Parti politikasını hayata geçirmenin bir aracıydı. Haziran ayının yakışıklı sığıdığında cephelerle çatışma iki saat devam etti. Cephelerin iki kişi, yarım dolaşan gelen düşman birlikleriyle yedişebildi. Evet, bu kurallara dikkat etmemeden kaynaşkan, saldırı grubunun içine girdiği hatanın sonucuydu. Savaşta bazen en ufak bir hata daha en kötü sonuçlara yol açabilmektedir. Burada da böyle bir durum ortaya çıktı. Hem eylem istenilen biçimde gerçekleştirilemedi ve hem de ortaya çıkan yeni duruma derveye girer düşman askerleri güçleri tarafından gerilla birliğinin darbelenme durumu doğmuştu. Ortaya çıkan yeni durumu ıhizmet çevirmek ve inatçıya her yönüyle efilime geçirmek, hem çatışmanın gidişatını belirleyecek, hem düşman güçlerini darbeleyecekti ve hem de gerilla birliğinin selameti sağlamak için zorunluydu. Bu açıdan, grupları hızla birleştirmek ve stratejik noktalara tutmak gerekirdi. Daha önceki yedi saat zaman vardı. Bu durum da dikkate alınarak gerilla birliği mevzilemibilirdi. Özetlikle çatışma alanına hakim olan biray tutmak gerekliyordu. Çünkü burayı kim daha önce tutarsa çatışmaya o hakim olacaktı.

Bu tpeyi zamanında tutmakla görevlendirilen Kahraman arkadaş, komutasındaki birlikle bu tpeyi zamanında tutabildi. Tutulan yere orta otomatik silahımız oldu Alaro'yu yerleştirdi. Bu hem birliğimizin genel savunması için gerekliyordu hem de düşman helikopterlerinin etkili ateş etmelerinin önüne geçme ve çatışma alanına aktif olarak güç etkarmasını engellemek için gerekliydi. Birlik güncedeydi. Çünkü Kahraman arkadaş, komutasındaki grupla çoktan stratejik tpeyi tutmuştu. Fakat Mazlum arkadaşın komutasındaki üye kesme grubu verilen işarete rağmen, düşman askerlerinin saldırıya geçmesi ve yoğun ateş nedeniyle geleliyordu. Kurşun ve roket sesleri habire yoğunlaşıyordu. Rükte geçitinde düşmanın yüzlerce askeri ve cepheli ile Mazlum arkadaşın komutasındaki dört kişilik küçük grup arasında çatışma tüm şiddetle sürüyör ve savunma grubunun ateşi düşman etikiliymiordu. Tüm yük bu küçük gruba binmişti. Devrimci bilince bütünleşmiş olan moral, kararlılık, cesaret ve atılganlığı en görkemi önsikleri sergileyordu. Tüm çevredeki insanlar böyle bir çatışmayı hayranlıkla izliyordı. Mazlum arkadaşın taktik üstalığı, inatçıyağış tutumu ve grubun olağüstü direnişi karşısında düşmanın dalgalı halinde gelen saldırıları hep sonuçsuz kalıyordu. Düşman tarafından ölen ve yaralananların sayısı habire artıyordu. Düşman suakı ve bir çeşitlilik içindeydi. Dört kişilik gerilla grubu, karşısındaki tamamiyle hareketsiz kalması ve başını yerdere kaldırmıyordu. İnatçıyağış her yönüyle grubun elindeydi. Nitelik grup koordineli bir şekilde geri çekilmek daha hızlı birleşmeye yoneldi. Düşman, grubun psikolojik etkisi altında girmişti. Böylece gerillanın ıradesine boyun eğmiş ve mevziden ırkızdayıyordu. Bu durumdaki istisaece yararlanan grup birlikle birleşebildi.

Düşman helikopterleri çoktan harekete geçmişti. Hainane uçakları ve dağlarıyla adeta birleş karışını andırıyordu. Stratejik tpeye üç tanele boş pape inile geçti. Kahraman arkadaşın komutasındaki beş kişilik grup, tüm enerj ve atılganlığıyla helikopterlere yüküldü. Düşman helikopterleri tor-duman içinde kaldı. İki helikopterden atayan iki asker canı yararı sendirdi. Bir manga övranıdaki diğer askerde de mevzilemeye bile ırnat bulmadın, careyi kadmada bulduklar. Gerilla üstün savaş kabiliyeti ve inatçıyağış, araziye bütünleşmiş. Önu buradan söküp almak düşmanın kati değildi. Birliğin konulanması yerindeydi. Arazi rolündü bu bağlamda oluyordu. Konulanılan nokta stratejikti, düşman habire saldırıya geçmek istiyordu. Ama uygun konulanması ve gerillanın görkemi direnişi karşısında çaresiz kalıyordu. Bundan dolayı da bulunduğumuz noktaya uzaktan ateş atıyordu düşman. Bu, düşman açısından büyük bir acıydı. Önce askeri güç ve teknik olanaklarıyla ufak bir gerilla birliğiyle basadınıyordu. Amacı cemberi daraltmaktı. Gerilla birliği geri çekilme hatını sağlama almıştı. Ve düşmanın yaraya kalkıştırmıyordu. Düşmanın tüm çabaları birliğin konulanıldığı noktadan sökme ve aşkım olmanın sonucu ulaşılmaktı. Gerilla birliğinin sonucu da düşmanın etkili bir tarzda ateş atmadık tutmak ve kendine yaklaştırmayarak zamanı da hesapsızlık, mevzilerini sağlamaştırması. Düşman,

GERİLLANIN GÜNLÜĞÜ

Gösté Dağında 24 Saat

savaşı sadece kara saldırılarıyla sürdürmüyordu. Aynı zamanda helikopterlerle hava saldırılarında da bulunuyordu. Gerilla birliğinin mevzilememe buna göre oluydu. Çünkü, düşmanın bütün bu çabaları sonuçsuz kalıyordu.

Karşılıklı savaş hatı olmuştı. Bir tarafta en modern silahlar ve teknik araçlarla donanmış, sayıca çok üstün düşman gücü; diğer tarafta ise 19 kişilik gerilla birliği, ayrıca binlerce iki kişi de yeni silafları silan silahsız savaşçı adayıydı. Evet çatışmada böyleine bir güç dengesiizli vardı. Bu yetimiyormuş gibi, düşmana habire taktikve güleriyordu. Bu konuda sıkıntı çekilmiyordu. Buna mukabil her gerillanın üzerinde bir silah ve enirli sayıca mermi bulunmaktaydı. Bu açıdan birliğin, teçhizatını en uygun bir biçimde kullanması gerekliyordu. Birlik, anlık değül, uzun bir çatışmayı gözle aldığında boş yere mermi sıkırmama böylece özen gösteriyordu. Konutma sürekli birliğin uyarı ve boş yere mermi sıkırmalarını tekrarıyordu. Bu çatışmada düşmanın kottuğunu ve gücünü düşman her yönüyle görmek mümkündü. Bunca olanaklarına rağmen, karşı yere gerilla değül, düşman oluyordu. Düşmanın ö görkemi(ili) orduşu, ömrünü didirmiş taktiklere ve kur borazanlığı Gösté Dağının eteklerinde tutuluyordu. Düşmanın o anlaşılan harp akademisinde görülen eğitim bu dağlara göre değildi. Buna inancızlık ve savaşta idarete yaklaşım da eklenince; düşman ordusunun kendini Kurdistan dağlarına uyarlaması ve gerillaya karşı başanlı bir tarzda savaşması mümkün değildi. Bu durum, düşman askerlerinde büyük bir hayal kırıklığı yaratmaktaydı. Ama böyle olmasına rağmen, düşman yine de boş durmamaktaydı. Çünkü Kurdistan gibi bir cennetin altında gidenmiş istemiyordu. Bunun için elinden ne geyorsa önuyapmaktaydı. Bu gerçekleme şansı olmayan haksız ve gerici düşüne doğrudu. Bunun da düşman komutanları askere emir üzerine emir veriyorlardı. Fakat APO'cu korkusu onların tüm bilgini sarmıştı. Birliğin üzerine geleliyordu. Düşmanın perillaye karşı en çok güvendiği helikopterleri daha birliğin üzerinden uçma cesaretiyle gösteriyorlardı. Ama komutanların sürekli emir ve zorlamaları karşısında bir düşman helikopteri gerilla birliğinin bulunduğu noktada düzde iniş-geçti. Birliğin etkili ve isabetli ateşliye helikopter yara alarak careyi ulaştırmada buldu. Böylece bir daha helikopter birliğin bulunduğu nokta yaklaşımadı. Bu da gerillanın usta taktiklere ve araziye uygun kullanılması düşman helikopterlerini sef dışı bırakmıştı. Düşmanın gerilla birliği karşısında çaresizliye habire artıyordu. Bu durum da gerillanın moralini yükseltiyör, ona, düşman karşısında üstün olmanın avantajını sağlıyordu. Birliğin her ferdü büyük bir sevinç ve gururu yaşıyordu. Kahraman arkadaş neşesinden yerinde durmıyordu. "Düşmanın tüm helikopterleri yara aldı. İndirilecek askerlerin bir kesimi öldürüldü ve yaralandı. Gerilla katanlar da Hacı Bey deresine doğru kaçılar" gibi konuşmaları düşmanın zayıflıkla-

rını dile getiriyor ve süratli birliğin moral veriyordu. Mazlum arkadaş gülerdi; "Bakin, ben arkadaşlara dedim ki, kimse Kalaşnikof'a ateş etmesin. G-1 ve G-3 taşıyan arkadaşlar ateş etsin, ama helikopterler iniş geçitinde Kalaşnikof'un menziline girdi, ben kendimi tutmadım ateş ettim" diyerek tüm arkadaşları güldürdü. Yine Cemil arkadaş, "Arkadaşlar, biz helikopterlerin tozunu atık, artık bize yaklaşılmazlar" pekindeki konuşmasıyla sevinçini beşliyordu. Evet bu, birliğin moral ve neşe yonünden canlandırın konuşmalar herhangı bir mole enasından yapılmıyordu, düşmanın kara saldırılarının tüm kuznılığı devam ettiği bir anda yapmıyordu. Bu da gerillanın yapamamı savaşta göre nahi ayarladığını göstermektedir. Savaşla yaşamak mümkündür ama, özür ve bağışlama yaşamamışlık istikamti düşmanın ülkemizde söküp atmakla mümkündür. Tüm birliğimiz bu ruhla yaşıyordu. Yeni silaflarımıza katılan iki savaşçı gerici devrimci bilincin yoksun olmaları ve gerekse ilk defa böyleine nedenlerle cenneti yaşamamı nedenlerle ol-dukları heyecanı ve sevmi davramaları içine giriyordı. Birliğin direnişini ve düşmana vurduğu darbeleri gördükçe onlar da neşelerinden yerlerinde durmıyordu. Yılarcı insanlık dışı uygulamalarını ve çıplak zorunlu yasakları, büyük bir güç ve otorite olarak görüldükleri düşman, ufak bir gerilla birliği karşısında etkisizleşmişti ve çaresiz bir durumda düzleşmişti. Bu durum da onlara göre veriyor.

Zaman, gerilla birliğinin lehine durmadan ilerliyordu. Bir an önce aşkım olması, birliğin lehine idi. Çünkü birlik aşkımın olmasıyla birlikte karışıklık yararlanarak istediği yöne doğru çekilebilecekti. Düşman da bunu çok iyi bildiğinden aşkım olmadan önce birliğin darbe vurmayacağına çalışıyordu. Fakat zaman ilerledikçe birliğin darbe vurmayacağına çalışıyordu. Fakat zaman ilerledikçe birliğin darbe vurmayacağına çalışıyordu. Zaman faktörü savaşta önemli bir unsur oluyordu. Gerilla düşmanın kendi arasındaki güç dengesiizliği gidermede zaman faktörünü süratli kendi lehine kullanmaya çalışıyordu. Ebbette sadece zaman faktörünü uygun kullanmakla kendini sınırlamaz, diğer olanak ve koşullara göre düşmanın savaş ve kendi gelişimini sağlamaya, sonucı yaşamaya çalışılabilecekti. Düşman da bu durumu çok iyi biliyordu. Bundan dolayı birliğin gece hareket edebileceği istikamete durmadan vınlık yapıyordu. Böylece dar olan cemberi genişletiyordu. Anlaşılan pusula her zaman olduğu gibi bu sefer de önem verilecekti. Uzaktan gelen helikopter sesleri da bunun en açık belirtiydi.

Aşkım kararlığına kıra bir sürenin kaldığı enada birliğin alt tepede bir düşman mangası görüldü. Buradaki düşman askerleri böyleine yere yapmışlardı ki, adeta övünür yöründeyse iyi yarıp içine girmek istiyorlardı. Birlikten başı arkadaşlarımız "bunlara saldırarak m" biçiminde konuşmalar oldu. Yalnız arkadaşlarımızın çok gınyıbo süren çatışma-

Devrimci 22. sayfa

Şehitler Ayı Mayıs'ta, Şehitlerimizi Zafere Yürüyen Halk İsyanımızın Yeni Bir Atılımı ile Anıyoruz

Bağımsızlığı ve özgürlüğü için aygda kalma her halkın zorunlu olarak vermek gerekten bedeller vardır. Bu bedeller ödemekleştiren değil bağımsızlığa ve özgürlüğe ulaşmak, en sıradan birer adam bile atmak mümkün değildir. Ödenecek bedeller ağır da olabilir, ama bunlar devanın kaçınılmaz bir gereği olarak ödenmek zorundadır. Heli Kürdistan gibi bir ülkede ödenmesi gereken bedeller söz konusu olduğunda, bunun benzerlerinden çok farklı olacağı açıktır.

Kürdistan'ın tarihsel ve güncel gerçekliği gözönüne getirildiğinde, bu bedelin ağırlığı da anlaşılabilir. Kürdistan'da yaşam süyün çorak topraklara aktılması ve bu topraklarda bağımsızlık aşısına yürütülmesi büyük bir önemdedir. Bunun için gerekli olan ilk şeyt kanlarını toprağa aktırması, yok edilmiş istenen bir halkın bağımsızlık umutlarını yeniden canlandırarak büyük bir yerli vardır. Kürdistan'da ne yapılabilir? Bu halka ne kadar can verilebilir, umut aşılanabilir?

Uğrunda ölümüne ve mutlaka savasılması gereken bir halk gerçekliği karşısında, yapması gereken neydi? Adeta kendi ülke gerçekliğini unutmamak, oysa ne yapamaz durumda olan bir yığın insan karşısında yapması gerekenler ne olabilir? İşte, bütün bunlar, Kürdistan'da sorulması gereken ve cevaplanı mutlak verilme zorunda olan sorulardır. Eğer bunlara karşılığı gerekli bilimde verilmezse, oysa çıkacak sonucun bir daha aygda kalkma gücünü kendisinde göremeyecek bir halk gerçekliği olduğu açıktır. Böyle bir sonucu kabullenmek veya bunu yaşamak istemek, gerçekleri çıplak bir şekilde gören ve bunlara bağlı kalmayan sorumluluğunu hissederek için, içine düşülecek en kötü bir durumdur.

Yaşamının, insan olmanın, hele bir halkın kurtuluşu için yola çıkmanın öyle basit bir işi sözde geçitirmeyecek bir şey olduğu açıktır. Bunun kışide yaratıldığı sorumluluk ağır, can ve kan bedeline de olsa, adına yola çıktığı gerçeklere bağlı olmalı, bir yaşam ve mücadele ilkesi haline getirmesi kaçınılmaz bir gerektir.

İşte, Kürdistan adına yola çıkan bir grup devrimcinin başlangıçta temel iddiaları bu gerçeklerdir. Kendilerini halkın davasına sonuna kadar adanmış başka bir dayanakları veya güç kaynakları yoktur. Yıllardır öz suyu sömürgeci tarafından adeta emilecek, toprakları çorak bir hale gitmiş Kürdistan halkının ihtiyacı olan hayat süyün vermek ve burada bağımsızlık umutlarını canlandırmak asmsınacak bir olay değildir.

Çorak topraklara yürüyen devrimciler, bu topraklarda bağımsızlık aşısına yaptırmak için, bu olarak kanlarını aktarmaları gerektiğinin derin bilinci içindeydiler. Yoksa bu topraklarda hiçbir değerin üretilmesine iyi çemayacakları da bilincindediler.

Evet, Kürdistan devrim şehitleri, bir halkın yeniden yaşama kavuşturulmasındaki, umutlarının tazelenmesindeki ve bu halkın özgürlük yürüyüşüne kaldırılmasındaki yerlerini, en belirgin bir şekilde atları sayırlara yazdılar. Onlar yazdıkları harflerle, halkımızın tarihinin atları sayırlara kanta adlarını yazdılar. Onlar köleliğin bağımsızlığı-yürüyen bir halkın

mücadelesine köprü oldular. Yürünmesi ve girilmesi gereken yolun doğrultusuna sadece birkaç kişiyi değil, toptekün bir halkı çekmede büyük bir rol oynamakta kalmadılar, bunu mümkün kıldılar. İşte, bu kadar şehit kanı, hep bu doğrultuyu yakalamamız için doküldü. Yine onlar halkımızı insanlığın en yüksekte ideallerinin gerçekleştirildiği bir insanlık cumhuriyetine doğru özgürlük yürüyüşüne kaldırmada; içleri, köylüleri, gençleri, kadınları ve çocukları bu yürüyüş kolunda birleştirmede, yapmaları gerekenleri, en kahramanca bir direnişle gerçekleştirdiler.

Mayıs ayını bu yürüyüşe yönelmede bizim için özel bir önemi vardır. Şehitler kahramanının ilk ve son halkalarının, köleliğin başını sızla uzanan bir halkın tarihini açma ulaşan bir zincir gibi birbirine bağladığı bir ay. Şehitler ayı Mayıs'tır. Bu aydan Mayıs bizden yeni parçaları bu halkaya eklerken, özgürlüğe yürüyen kervana ise, birlerce yeni parçaları bağlamaktadır. Bu anlamda Mayıs'ın bizim için anlamı sadece bir anma ayı değildir. O, özgürlüğe yürüyen bir halkın aygda kalkışının en çok yaşadığı, iletilecek için kendisini bir yay gibi en fazla gerdiği ve bütün duyguların, özlemlerini mücadelede en çok birleştirerek, bir ok gibi öne fırladığı bir aydır. Bu anlamda, her Mayıs'ın bizdeki anlamı çok başkadır. Her Mayıs, özgürlüğe yürüyen halkımızın kutsal kavgasında büyük bir iletendir. Bu isyanı yaşamak ve yaşatmak, iletilecek bir ay Mayıs'ın gerçek anlamı budur.

Her Mayıs, Kürdistan'da kızıl güller açar. Mayıs'ın her günü şehitlerimizin kızıl kanları ile beslenen çiçeklerin açışını simgeler. Bizim halkımız, Mayıs'a Gülün demmiştir. Bu bir tesadüf müdür? Mayıs'a Gülün der halkımız. Beharın en son aydır Mayıs. Güllerin, çiçeklerin en çok açtığı bir aydır. Ama bu aynı zamanda isyan güllerinin en çok açtığı ve kızıl renkleri ile bir bütün olarak bir tarihi aydınlatıldığı bir aydır da. İşte, bizim için Mayıs, kızıl gül aydır. Şehit kanlarının da rengini almaktadır.

Mayıs'ın her gününe bir değil, birkaç şehit düşmüştür halkımız. Öyle ki her yılın Mayıs'ı yeni şehitlerimizle, şan güllerine renk vermektedir. Böylece, her yıl Mayıs gülleri kızıl rengine bir kez daha taze şehit kanı ile boyanır. Buna karş, her Mayıs halkımıza daha çok şeyler verir. Bereketini en fazla bir şekilde halkımıza sunar. Aldıkları karşısında birleştireceği geri verir. Böylece gerçek vefatlığını gösterir. Biz Mayıs'a, Mayıs da bize aşıptı.

Belki başka halklarda da Mayıs ayının önemi vardır. Bu halklar da bu aya önem verirler. Ama bizim halkımızın tarihinde olduğu kadar bu halkların tarihinde önem taşıdığı semptomuz. Ulusalaraş proletarya hareketi; Mayıs'a 1 Mayıs gibi yüzyıllık bir bayramla her yıl girer. Ama biz bundan da ayrı olarak 1 Mayıs'a başlıyın ve 31 Mayıs'a kadar uzayan bir şehitler halkası ve her şehidimizin dilede destan direniş ile Mayıs'ı karşılar. İşte, bu bizim Mayıs ayına daha özel bir önem vermemizi de beraberinde getirmektedir.

Mayıs'ımızın ilk şehidi, yüksek bir enternasyonalist insanlık kavgası etilen ve bu kavgsda büyük bir kahramanlık, fedakarlık ve cesaret örneği gösteren Haki KAREK

yoldasımızdır. Haki yoldaş, aynı zamanda şehitler zincirimizin ilk halkasıdır da. Haki yoldaş, uğruna ölünmesi ve en değerli bir varlık olarak yapması gereken halkımız için kendisinden yaşamı istediğinde hiçbir tereddütü yer vermeden kutsal bağımsızlık aşısına hayat süyünü verdi. Haki yoldaşın Kürdistan'ın çorak topraklarına doküldüğü kan bağımsızlık aşısını iletirdi ve yürünmesi gereken yolu kolaylaştırdı.

Kürdistan adına değil kan dökmek, bir iki kelimeyle bile aşına almakta cakinen birçok ögenin ortasında bol bol dolaştığı bir ortamda, Haki yoldaşın kanını bu şekilde dökmesi halkımızın gerçek yaşam yolunun nasıl olması gerektiğini de çok açık bir şekilde ortaya çıkardı. Açılan yoldan, yenileri yürüyerek ve çorak topraklar beslenerek ve bağımsızlık aşısı daha da güçleştirilecekti. İşte, Haki yoldaş halkımızın tarihinde böyle bir dönemi başlatmak kalmayıp, aynı zamanda Mayıs ayına damgasını vuran bir direnişin sahibi oldu. Artık her Mayıs ayı Haki yoldaşın adı ile özdeşleşti. Her yeni halka, Haki yoldaşın kızıl Mayıs direnişini yüceltti ve buna gerçek anlamı kazandırdı.

Bu direnişin gerçek anlamı neydi? Bu aynya bağlılığın da bir gereği olarak bağımsızlık ve özgürlük yolunda yürüyerek, halkımız zafere doğru götürülmekti. İşte, toprağa düşen her can, döken her damla kan, bizi buna biraz daha yaklaştırmakta kalmadı; aynı zamanda bu şehidimizin anısını sürekli bir şekilde yaşatmasını da güvenceye aldı. Haki'den alınan miras bugün Kürdistan dağlarının doruklarında bir isyan türküde döndürek, sömürgeciğin baynına bir intikam kılıcı olarak iniyor. Haki halkası, her yeni Mayıs'ta biraz daha uzadı. Bu uzama aynı zamanda, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin de büyümesi anlamındadır. Bugün en son halkalarının da eklendiği Mayıs direniş şehitleri zinciri bir parça özgül vatan toprağı kurtarma kavgamızın birer bir yükseliştir.

18 Mayıs 1977'te Antep'te Haki ile başlıyan, 19 Mayıs 1978'de Hivan'da Hali ÇAVGUN, 23 Mayıs 1979'da Müslüm BARIN ile devam eden şehitler halkası da 4 Mayıs 1981'de Hüseyin TAŞCAN, Seydi DOĞANAY, 2 Mayıs 1981'de Abdulkadir ÇUBUKÇU, 2 Mayıs 1983'te Mehmet KARASUNGUR ve İbrahim BİLGIN; 19 Mayıs 1982'de Ferhat KURTAY, Necmi ÖNER, Eşref ANYAK, Mehmet ZENGİN; 19 Mayıs 1985'te Ramazan KAPLAN, Abdulkadir BİÇİM, Salman KAVAL; 20 Mayıs 1985'te Sabri GÖZÜBÜYÜK, Mehmet YEŞİLLER, Ali Kamber DEMİR, Hüseyin COŞKUN, H. Ahmet YAPICI; 5 Mayıs 1985'te Ali KAYA, Hasan CABADEK, S. İsmail BOZKUŞ, M. Salt YILDIRIM, Mehmet SEVİLGİN; 22 Mayıs 1986'da A. Kadir HANCER; 11 Mayıs 1986'da Emin DAL; 13 Mayıs 1986'da M. Emin Sezgin; 25 Mayıs 1987'de Mustafa ÖMÜRÇAN, Mihdi DEMİR, İbrahim DEMİR, M. Rahman KORKMAZ, Fazl halkaları eklendi. Bu direnişlerin en son halkasındaydı. Derin'te şehit düşen değerli Parti kadro ve savasçılarımız verdiler.

İşte Mayıs ayı, şehitler zinciri ile halkımızın tarihinde kızıl bir sel aynı temalı oldu. Bu aydaki şehitlerimizin hepinin isimlerini sıralamadık. Bütün hepinin bir araya getirildiğinde, halkımızın tarihinde nice kahramanlık destanlarının yazıldığı çok açık bir şekilde ortaya çıkacaktır. Her bir direniş dönemi, halkımızın tarihinde yeni bir atılım ifade ediyor. Haki halkası, ülkeye yönelimin ve ulusal kurtuluş düşüncelerini yaygınlaştırmadan atılm için, Hali, Müslüm, Hüseyin TAŞCAN'ın halkaları, mücadelemizin köktömlerinin halkalarıdır. Yurtidinde ülkeye yönelimin halkaları da halkımızın kendi kurtuluşunu hangi temellerde sağlayacağını açık bir kanıt olarak gösteriler. Abdulkadir ÇUBUKÇU yurtdışındaki atılımımızın enternasyonalist bir ruhla hazırlanmasının kanı olurken, Mehmet KARASUNGUR, İbrahim BİLGIN yoldaşlar ülkeye yeniden yönelimin ve halkımızın birliğini sağlama temali değerleri oldular. Çavuş direniş halkasının önemli bir parçası olan Mayıs direniş, halkımızın kurtuluşu gitemekdeki kararlılığının da bir ifadesidir. Zülümün yoğun olarak yaşadığı bir

Haki KAREK

Hali ÇAVGUN

Mehmet KARASUNGUR

İbrahim BİLGIN

Müslüm BARIN

Abdulkadir ÇUBUKÇU

Seydi DOĞANAY

Metin TURGUT

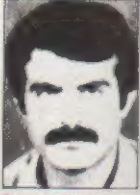
İsmail PEHLIVAN

Şükrü SEVER

Mustafa ÖMÜRÇAN

Ramazan KAPLAN

madık. Bütün hepinin bir araya getirildiğinde, halkımızın tarihinde nice kahramanlık destanlarının yazıldığı çok açık bir şekilde ortaya çıkacaktır.

Her bir direniş dönemi, halkımızın tarihinde yeni bir atılım ifade ediyor. Haki halkası, ülkeye yönelimin ve ulusal kurtuluş düşüncelerini yaygınlaştırmadan atılm için, Hali, Müslüm, Hüseyin TAŞCAN'ın halkaları, mücadelemizin köktömlerinin halkalarıdır. Yurtidinde ülkeye yönelimin halkaları da halkımızın kendi kurtuluşunu hangi temellerde sağlayacağını açık bir kanıt olarak gösteriler. Abdulkadir ÇUBUKÇU yurtdışındaki atılımımızın enternasyonalist bir ruhla hazırlanmasının kanı olurken, Mehmet KARASUNGUR, İbrahim BİLGIN yoldaşlar ülkeye yeniden yönelimin ve halkımızın birliğini sağlama temali değerleri oldular. Çavuş direniş halkasının önemli bir parçası olan Mayıs direniş, halkımızın kurtuluşu gitemekdeki kararlılığının da bir ifadesidir. Zülümün yoğun olarak yaşadığı bir

ortamda yükselen cezaevi direniş, bu alanda PKK'nın boğuşmasını engellediği gibi, PKK'nın bu en zor dönemi de başarı ile aşmasını sağlamıştır. Ferhat KURTAY ve Ç.Ç. yoldaşların zulüm şaşırlarına karşı kendi bedenleri ile yaptıkları isyan ateş, cezaevi direniş halkalarının bir tamamlayıcısı olmakla birlikte, halkımızın tarihinde, bağımsızlık ve özgürlük çıkarlarının nasıl ve ne pahasına korunması gerektiğinin de en somut örnekleri oldular. Bu isyan kükrayı, cezaevi direnişlerinde bir atılım ve iletir getiren bir kıldıraç görevi gördü. Ferhat'ın direniş ile birlikte Mayıs ayının kızıllığı daha bir pekişti.

15 Ağustos Atılımı ve sonrasında da Mayıs'ın daha da kızıştılar, onlarca şehidimizin kanı bu kutsal kavgsa katıldı oldu. Şehidimiz silahlı direniş cesareti gösteren halkımızın tarihsel bir dönemin tamamlayıcısı oldular. Onun direnişine, savasımız çıkışından bir yığın devrim kaçkını, tasfiyeciden yükseldiği bir dönemde, sadece direnilebileceğini ve savasla-

butünleştirmeye yöneldiğimizde bunların yapıldığı stratejik olarak iletildiği yardım etmek ve görevlendirme için durmak oldu. Buna ken dilerine sorun bile yamadıkları genel bilgiler ve genel doğrultularda bileyim getirmeyen pratik sergilediler. Genel doğrultuları da, teoride Parti den öğrendiler. Bunlar ilk konudaki kendilerini uzmanlaştırmaya çalıştılar. İyi yazmak ve iyi konuşmak. Böylelikle iyi konuşmaya bırakmamayı, kolay ve ucuz yoldan üstünlük kurmayı meşek ediyorduk.

İkimdi çoğunuz bunları deniştirme yaşamayorunuz veya basit sorunlar olarak görüyorunuz. Ama kişinin kendi görevlerine, halkına ve soyu savasına karşı usulubunu açmadan böyle önem taşımadıkları. İpe zerkile, yolları bir istedik başlandı mı, çok iyi bir sonuçta bir, fakat emmedim istemedim bir de yapılmaya çalışıldı mı. Başarı derseniz yokuş denemek kadarıdır. Evet bunlar açıkça "biz PKK - ı" ya karıştırdı" demediler ama pratikleriyle, yürüyüşleriyle ve konuşmalarıyla bu işe iddialı oldukları birini hissettirmek istedikler. Veya anıları bir iddiye, iyi yürütmeyle demeden, belki gerekirse bizden önce ölmüş de giderler. Ama burada söz konusu olan kapamış bir biçimde görev ve yetkiler var ve ölmüş şahısları da olan bunlardan vazgeçemeyiz. Bu gerçeğe uygun dayatılması gereken usulbu takınmamız gerekir. Ağır da olsa Parti hem teorik açıdan dünyada hem de taktik, örgütsel ve siyasetsel düzeyde gelişiyor.

Evet savasçılar, bunların engellemeleri cabalarını rağmen savasçılar. Bunlar ne yapıyor? Bizim taktik düzenimizdi, önderlik görevimizi hayata geçirmek. Burda kalın, engellemeye çalıştılar. Dönüşte öfkeli olduk, Partiyi hesap veremeyenler. Partiden hesap sormaya kalkıştılar. Fakat burada daha da gelişen, Parti otoritesi ve güttükçe açılım kaydeden Parti güçü, bunların hesaplarını boşa çıkardı.

Biz çok çeşitli imkanları ortaya çıkartıp genişletmiş biliyoruz ve savasçılar da cesurca savasabiliyorlar. Fakat bunlar, bu gereklere sahip olacak, önderlik edecek kapasitede olmadıkları pratikleriyle gösterdiler. Bunların tüm engisleri, kendilerini nasıl daha alırı göstermek, nasıl daha popüler kılacak konusundadır. Bu, Türkiye'de Türk solun milliyetçiliğinin "Kurdistan"da, ilkel milliyetçiliğin "Kurdistan"da yıkından benzeri değildir. Böylelikle bu konuda beklediği derinlikler. Aslında kültür ve bilgin cereveleri de tamken uyandı. Burada cereveler zorunlu bir dönüşüm yaşıyor.

Türkiye tarihinde olsun. Kürdistan tarihinde olsun il de Parti'miz şahsında bir halk hareketini temeli sağlamak almaya çalışıyor. Buna öncülük eden miktan kişilik çok güçlü bir biçimde oluşmuş il defa böyle bir şeyde devrime katılan kânın on damlasına kadar caripen ve yine güçlü bir otorite olarak şekillenir bir halk, ulusal kurtuluş hareketi ortaya çıkar. Aslında bu çıkışa karşı en azından Türkiye solculuğu kadar (—) bu küçük-burjuva, soven sosyal-sosyal— ilkel milliyetçiliğin de çok büyük rahatsızlığı vardır. Hemen bir yığın sayısı yavaş-yavaş bu güçlerin de rahatsızlığı buna bağlı bir şekilde geliyor.

Simdi savascan kadroların önündüncün, önleri daha iyi örgütlemek, daha yetkinleştirmek ve geliştirmek görevi ortaya dururken ve yine bizimle son derece uyumlu bir çok de kolektif önderlik kurumu'nun görevlerini gerçekleştirmeleri gerekirken, elatibinde biray-sallığı bize dayatmaları ne anlam

ilade eder? Bizim kendilerini saygıya, destekle oldu en yoldaşca yaklaşımlarımızda, bunlar adeta hotozlu bir tarzda karşılık veriyorlar. Eğer bu yaklaşımların bir anlamı olsa, halka kendilerini, kurtarmaya bile yetse insan bunlara "bravo" der.

Bütün bunlar neden ortaya çıkıyor? Neye kolektif önderlik diye yönetmedir ve pratik yönetimi Partinin taktikine uygun geliştirmedir? Çünkü bunlarda egemen olan ulusal ve sinifal özelliğin ve bunun geliştirdiği kişiliğin dayandığı kültür ortamıdır. Daha sonra özleştirenlerde bu gerçeğe bol bol dile getirdikleri gibi kendilerinin Kurdistanda ilke gerçeğine, halk gerçeğine uzak ve yabancı oldukları görüldü. Bunlar, Türkiye kültürüne ve halkına karşı fazla etkilimsiz ve bu tür kültürün ösummesi olanları. Ben de Türk kültürünü biliyorum, ama bir Türk milliyetçisi gibi özüm semiş değim. Bunlar milliyetçilik temeldeki özsumasınlar. Örneğin bu kökenleriyle birbirimiz çok iyi anlıyoruz, çok iyi anlaşıyoruz" diyorlar. Aslında burada enternasyonalizm pratiği değil milliyetçilik pratiği sergileniyor. Enternasyonalist bütün uluslardan gelme sosyalistleri efit tutarlar. İnsanlar arasma milliyetlerine göre bile farkı koymazlar. Ama bunlar birbirlerini çok rahat anlıyorlar, daha uyumlu çalışıyorlar. Burada niyet bu olmasa da, bir grupçuluk olgusu var ve bu yapılmış isteniyor.

İste "Kürdistan insanları geri çekildi" deniliyor. Böyle bir gerekçeli kişiyi önemli görevler devşiyor. Bunu yapmaması onları bastırcağına olumsuz yaklaşılabilecek, ama diğer yandan iyi anlaşılabilirliği dostlarına özel yaklaşımlarla seni-benli olarak zamanın buyuk kâmiını ona ayıracak ve her türlü inisiyati göstercek. Kısaca burada ılık bir ölçü ve yaklaşımlar sözkonusudur. Bunlar bu ilki ölçüydü çok kötü kullandıkları emeklerinin davasını temsil edenler böyle davranmasa, tam tersine bünçünçü yoksul işçi, köylü gençleri yığın bir çabasıyla bilindirdiği geliştirebilir. Yok bu görevi gözdü edile bilmiş olanlar, bu konuda aydın ve belli savayeye gelmiş olsaydı, ilke geliştirmek aydınlar ocağını oluşturmaktan başka bir şey değdi.

Tabii diğer yandan böylelikle yani ağır basanlar da, otla sinifla ilişkileri geliştirmek, ilkel milliyetçilikten tabiiyetli uluslame ve yoksulları, yoksul bölgeyi ulum me çikarma, örgütü dinleme yemne işleri bunlarla halletmeye yoneldiler. Tüm bunlar ilke pratiğinde ortaya çıktı. Tabii sonuçta bunlara daha iyi anlaşılabilirliklerini, daha iyi güç sağbi-bodukları sonucuna vardılar. Pekli bu güç, kimin gücüdür? Elbet ki ilkeret resimlerini, feodallerin Bu güç nasıl bir güçtür? Son tahlilde işbirlikçi bir güçtür.

Evet, bunlar böyle bir Partinin içine girerek geriye kalan Partinin temel kitlesi ve temel kadro adayları adeta kendi kendilerini bırakırlar. Böylelikle bunlar, bir yerde güya kendi gelişmelerini kendi önderlik tasaklarını bu konuda sevindiklerini ortaya koydular. Sinifal özellikleri ağıravdır, ulusal özellikleri ya ilkel milliyetçi tarzda ya da hakim ulusun özelliklerini türemediler. Bunlar bizim geliştirdiğimiz yutsavetile ve bunu da yendirdiğimiz anıf zemini yerine, hakim ulusun milliyetçi ulusal özellikleriyle, ezilen ulusal ilkel milliyetçi, ulusal ve sinifal özelliklerini Parti içinde örgütlemeye ve bunu da önderlik haline getirmeye çalıştılar. Önderliği güçlendirmek için kolektif çalışmaya katılma yerine,

biray-letlerini", tutumlarını, tavimlerini usupları ne anlama geliyor? Buulusı pratik tarzı, dağıtıcı kendilerini pıyonluk edecek "evet evet" o'nı bazı tipleri toplayacak. Partiya gerçektan bağlı olan kadro ve kadro adaylarını kendiliğindencilğe terkettikler. Adeta, "gidin ne haliniz varsa görün" dersenize ondanmış, yönetimsiz ortamlarda bırakmaya karar verirdiler, bunlara bazen sıradan bir ilginç bile gösterilmediği ortaya çıktı. Neden bunlar böyle yapmış istedikler? Böyle oluncu bir defa önderlik yürütmeyle dolayısıyla kadrolar da yönetilemeye kavuşmascık ve zaman piyasa bunlara kölelecek ve böylelikle de önderlik-nalivitçiliği gerekcek onları bırakarak bir güç olarak Partinin karşısına çıkabilecekler. Bununla birlikte, böylece Parti içinde, ilkel milliyetçi örgütlenmelerde görüldüğü gibi federatif yani herkeşin bir ağırlığına olduğu veya keşici varsa her birisinin arkasına belki bir gücü aldıkları, bu yolla Partinin ortama girdiği ve son tahlilde bir hizipler topluluğu biçimine dönüşmüş istedikleri ortaya çıktı. Onun için kadroların doğru yöntemi yerine anlaşıldı dağıtımının, Parti Önderliğine doğru kişiler için doğru yerine on islevsiz kılmanın bir bir hesaplarıdır. Bu bay ve bayanlar bu güne kadar geldiler.

Bizim halkın veya emekçilerin ayıyış cıkartlarını surekli siyasi bir güç haline getirme ve stratejik olarak bu temelde geliştirme çabalarımız, bu tür surekli geliştirmede, diğer yandan Partinin temel kadrolarını Parti çıkarışı doğrultusunda eğitime seferber etmeye ağırlık verdi. Hepimizin bildiği gibi bu ill Kongre ve doğru geliştirmede epey yodun bir sekilde sürdürüldü. Bunlardaki suret, adeta bir perçaydı. Bazıları en boyus davranışları işe girildi. Şimdi öyle anlaşıyor ki, bunlar umutlanı bulamamışlar, Kongre platformuna geldiklerinde hırsları öfkeleri, endişeleri, beklentileri ve cıkartları ortaya. Eğer ortam bunlara biraz serbest bırakılsaydı, bırakılm ilkedeki mücadelede cıkartılarını düşünme, yemden geliştirmek, yetkinleştirmek ve önünü açmıyor, çok kısa bir zamanda bu anlamamz bulamamamız gerekirdi. Böylelikle farklılıkların kaldırılmasına her şey yspasaklardı. Zaten bunları yapmaya çalıştılar ama başlarıncamadılar. Birbirlerine karşı geldiklerinde kıyasla tabiymayla önderlik hatmızda, daha tabiye yayıldan onlemek diğer yandan kadrolara bari surat ya parak, onları bastırarak tasarruflarını surekli geliştirmek amacına ulaşma çabasındaydılar. Kadrolar da, tamam önderimiz böyleyse, biz de onlardan daha iyi olamaycağız" diye köpelerine cıkarttılar. Tabii bu arada olan Partiyi, halkın umutlarına ve geleceğine olatsık.

İşte onları amacı buydu Bu durum karşısında bu ne yapıyor? Kongre surecinde hazırlanan çok uygun bir şekilde, bunlara biraz da kendi gerçekliklerini ne olduğunu göstermek için yavaş yavaş talimatlar senasine basıladı. Gerçekler nedir, sizler ne yapınız vb? Bu sorunların açiklamasını yapmak Tabii bunlar yine bildiklerinden şemadılar. Bütün çözümleri hirsirtili Kongre platformuna hakim olma ondan parı cıkarma yönünde çabaları yine grip uzun sure kendi gerçeklerini saklamakta vazgeçmediler. Kendilerini yetenecek, özeleştiri yapmadıkları ve yine sinifal düzeydeki açiklamaların da samim olmadıkları daha sonra sergiledikleri pratik de ortaya çıktı. Kongre sonrası, öz-

nekle gelen Parti otoritesinin esprisinin ne olduğu veya karşı nasıl geliştiği bunların ise bu gelişmelerin heyalet gerçekte çizgiye karşı nasıl olumsu bir tarzı işe girdiklerini ve özlerini ne olduğunu ortaya koydular. Bizim derlendirmelerimiz bunların eğilimi ve özgeleştiri tekrar tekrar incelenmesi çok öğretiler sonuçları verilebilir.

Bunlar bu tavirinde nasıl isaretiler hangi yonitelerme basırdılar bu tavirinde ne yapmış istedikler? Bunların biray-let dayatmalarının ne anlama geldiğini belirtmeye çalışacağız. Aslında bunlar, "biz bir önderlik yükseliyor-bunuz, bu önderlik ulusal ve sinifal temelli belli ve bununda bir güç cıkartılarınınuz" diyorlar. Adeta geliştirmiş insanlar veya harcamaşın uygun veya harcamaşın hakketmiş insanlar değidire ulusal özelliklerimiz diye kolay ve birden çünçenacak gözardı edilecek özellikler değidire demektir. Dikkat edelim bu birey-let dayatmaların son tahlilde ucuz neyare vermektedir? İster kültürel ister sinifal-ulusal özellikler diye.

"... Halbuki çok rahat yönetebilen, yani mücadeleyle bağlı çok değerli adaylarımız ve yurtsever halkımız vardır. Biz de bunlara çok candan ilgi gösteriyoruz, bizden daha emniyetli topraklarda kalmalarını sağlıyor ve hiçbir zor, onur kâmi ilkiye girmelerini de istemiyoruz. O halde neden bu olumsuzlukları terk ediliyor?"

"... Biz anılaya, mücadelede nice iyi sahiplik etmiyor? Neye iyi konuşuyoruz, niye iyi yürütüyoruz? Neden gelişmelerin gerisinde kalıyor, bunlara hakim olamıyor? Bunun nedeni, bazıların arasında ömürgeçilerin yüzyıllardan beri oluşturdukları yönetim geleneğini Parti içinde temelli edecek, diğer arkadaşlarımız üzerinde de hakim kılmaya çalışmasından başka bir şey değildi..."

Ne denirseniz denisin, bu özelliklerin yaşamasına kesinlikle müsade edilemez. Oysa PKK içinde hakim ulus ve işbirlikçi, ilkel milliyetçilere karı mücadelede yürüten, bunların yerine halkın kurtuluş siyasetini etmek, halkın talebini surekli çözümlen ve ulusal kurtuluş bu biçimde geliştiren bir hareketi Parti soğutması da hakim ulusun soven kalmalarına izin verilebilir de ya derli işbirlikçilerin ilkel milliyetçi dayatmaları kabul edilebilir. Aslında bunların dayatı yollarından yapmak istedikleri de budur. Ama PKK de öyle kolay harcancacak değeri, temsil atıyor.

Türkiye kökenli veya "sol" kültürüyle beslenen bazıları, diğerleri oldukları genel doğrultulara dayanan güysüleri yapıyorlar. İyazdiklarına hispiptiklerine lafazanlık daha dayanarak ağırlıklarını pek de öyle baatlı güçlükler olmadıkları görmek gerekiliği habire dayattılar. Bunu yaparken her türlü örgütsel gelişmeye sadette katılmamca da değdi, on sekteye uğratmak kendilerini sonuna kadar kapalı tutmak Parti Önderliğine olumsuz yaklaşımla açılım değdi açmamak bunların yerine kendi hayal dünyasındaki o Türk aydınına has olan örgütsel yaşamayı teorik etmek örgüt kural ve kaidelerini, disiplinini tutmamak veya görünümlü zama zevahiri kurtaracak kadar uyamak, ama özünde kendilerini yapacak gibi bir pratiği sergilemiyor. Yarı değdik tokan bu asiret-adeşik politikasıyla, aralotarak ve çoklu-burjuva "modern" pehriye bulurken, PKK kadrolar çok geri, barm bunlara göre yemiz yedi kat gökyüzünde diyorlar. Ya da "biz bunlara nasıl tabi olur ve bunlara kolektif çalışmaya sürdürüyoruz" anlayışıyla kendilerinin gerilerine yükünder bakıyorlar. Biz son tahlilde, "emekçi halkın

cıkartlarını kendi cıkartılarımıza nasıl kurban ettirebiliriz" düşüncesini taşıyorlar. Bunların önderlik anlayışı, o yüzyılların feodal özellikleriyle beslenen günümüzde gelmiş ve bugün de inceltmiş bir siyaset yapıdır.

Bunlar, öyle kolayca bunu terk edebileceklerini kaba saba yok-sulların dünyası içinde kendilerini eriterek onları cıkartılarına sahiplik edebileceklerini, onlar adeta yapabilir, bir sosyalist olarak emekçilerin kabul etmediler. Tabii a ma bu kadar kadroların birlikte ağırlıklı olarak Parti Önderliği üzerinde denemeye çalıştılar. Bunu sokretistik üstünlük taslamak biçiminde değdi. Sakretirliği de kendi yem ileri yolları, kendilerini ayrıcalık taşıyan bir kurum durumuna getirmeye çalışarak yapıları ilkişileri zamanında sağlamayı beşireyecek doğru doğru bilgileri vermeyerek tahminleri, inceler mayıp varolici şekilde uygulamayarak ve bunların hepsinin üzerinde de sakretirliği bastırmaya çalışarak amaçlarına ulaşmak istedi-

Erret bunların yönetmesi, örgütlemesi gereken işler, yine bunlar tarafından sinifal olarak yapılmaz" adanmış bunlar yapılmazca hangi örgütlen baskı edilebilir? Emekçi halkın işe gönderiyor, bir surat yapıyorlar, bir basıyıyorlar ve böylelikle birini emekçi hazırlamış olan kitlere bakıyorlar adeta iclerine buzlu yeri ve geri cıkıyor. PKK'nin bütün politikasını bir yana bırakıp kendilerini dayatıyor, "gerisiz, ilkel-anıy" diyecek kadar olumsuzlaşıyor. Böylelikle kendi ilkişiliklerini Parti adına kitler nazdinde olumsuz etki bırakıyorlar. Aslında bunların amacı emekçilerin önderliğini, onları siyasal gelişimini örgütlenmesini yerli bir emektir. Bu sadette bir usul bozukluğu da değidire, aynı zamanda bu, dupe-düzeltilmek cıkartları doğrultusunda yürülmelerini, mücadelelerini engellemek. Yoksa bu kadar öngenen, pratik yaşamayı işle bu kadar bozuk bir ulupla halka ve değerlerine yaklaşıp mı? Hayır, hiç kımasa PKK adına böyle bir yaklaşımla sergilemeye. Yalnızca geldiklerinde de, en kötü davranışları içine girmekten kaçınıyorlar. Bir yanda ilkişilik sürdükleri, bir yandan bitkin ve bükün diğer yandan birer gibi kızmazı süratlar kırıp gide diklen olumsu ve davranışları sergiliyorlar. "Nedir bu" diye sorduğumuzda se yapmız boydiler" diyorlar. Aslında yapmız hiç de böyle değdi. Aslında bu önderlik ilke gelişmeden veya Kurdistana hatkını yem bir siyasi güç yoldan kendin önderlik se savus turmasından duyulacak korku ve yasanan gelismeler herp duyulacak birisiyok.

Halbuki çok rahat yönetebilen, yani mücadeleyle bağlı çok değerli adaylarımız ve yurtsever halkımız vardır. Biz de bunlara çok candan

lemimizin ülkemiz sorununu daha da alevlendireceği düşüncesi de düşman güçlerin tutum belirmelerini dayatacağı aşığı ve bu beklentiyordu.

Bu teselli bir eylem, genel kavramın düzeyini yaklaşıma, onunla ilgili bir düzey tutumuna birmenlikli ilkinin sonu, özgül bir uygulamanın dayatıldığı diğer bir eylemle bu, ulusal kurtuluş savaşımıza kurulan çark, delayış ve etkin bir köprü anlamına geliyordu. Evet, di sorunu kapsamı bir sorundu.

Ancak, bu noktayı aklın çıkarak vurgulamakla yarar var, yanlış anlaşılmayacak cümle. Gorusulardaki serbestçe anadimizm konusuna istemimiz reformist bir talep olarak açıklanmamalı. "Anadimizm" gibi bir kavramla-burjuva reformistlik kültürü özellikli anlayışları bir igrak yoktur. Dili-mizin özleşmesi sorununun bir reform sorunu olarak değil, ulusal kurtuluş devriminin sorunu olarak algılanıyor. Partimizin bu konudaki programı, açık, net ve belirgin. Yinelemeye gerek yoktur. Anadimizm görüşlerimize konusabileceğimiz, ulusal kurtuluş devrimimizin genel amaçları ve politikasıyla tam bir uyumlu. İkinciden Ulusal değerleri sahip çıkma bilincini geliştirmek, halk yığınlarını mal etmek bir araçtır. İkincisi gerçekliğin ve sorununun kamuoyuna mal edilmesi bir araçtır. Öte yandan pratik olarak insan hakları bakımından pratik haklarımızın kazanılmasında bir araçtır.

Ve sonucunda Türk egemenliğini, hem insan hakları cephesinde, hem de ülkesi konusundaki politikaları ve kurumsallaşma teşah etmek bakımından önem kazanıyor. Eylemlerimizin halk di sorunuyla özdeşleşmesi, di konusuda odaklanma, anılan istemini yorindeliği ve doğruluğunu vurgulamaktadır. Diranışımızın ulusal bir davaya dönüşme eğilimine girmesi, ulusal eylem eğilime yaklaşıma olgusu, bizi sürede kitleselleşmesi bir bakıma di sorunun çok boyutluluğundan kaynaklanıyordu.

Yakınları di sorundan dolayı görüşmeyen yakınlarımızı çektiği, çizdiği, açtığı, sıkıttığı çok iyi anıyordu. Örnekte, kemijimizde hassasdır. Bu ele tutuluyordu ve vatanları yurt atlatı-yapım karşısında sessiz durmadılar, kayış kalınmazdı. Bunun anısı çok açıktı.

Di sorundan başka da sorunlarımızı aklımıza vardı. Bunlar da çözümde duruyordu, çözüm bekliyordu. Ne var ki, tüm yasa çabaları, girişimleri sonuza ulaşmıştı. Bu anlamda denenen yollar tıkanmıştı. Denenen anısı çözüm getirmeyen yolların yerle yitmesi anısı çok iyi yediği. Diyece, ailelerin ve avukatların yasası baş vurulmuş bu çabaların ikinciden bu noktada diğer yön ve eylem biçimleri yinelenmek kalmıyordu. di dışarıdan varzegemizin hiç kimseden kaçınmazdı.

Sunu belirtmek hem bizi dışı-tekiler, diranışığı beleneğimizin, kararlı, örgütlü ve disiplinli yapımızı yapım gücünü yasa platformu da verurmuş. daha kısa ve açık-fadeyle yapım gücümüzün politik gücümüzün yasa yoldu diye getirmeniz olarak b i anlam taşıyabileceğini düşünüyör ve inancıyor. Politik bir güce, diranışığı bir geleceğe ve çizgiye dayanmayan, yasal yolların son çözümlemesi sonucuna kaçınılmazdır. Politik gücün yasa dayatıcılığının etkinleştirilmesi, dayatma, yasa yolda di-kelebe ve i diratemin reformist bir yön olduğu kanındaydı. Politik yapının gücünün etkinliğini ten-

dişini canlı bir şekilde dayattığı koşullarda, yasal yolları sonuna kadar denemeliydi. Ancak politik yapının gücünün terzime konusu olduğu, etkinliği yitirmeye başladığı bir ortamda bloke hale edilebilirdi. leceğini sanmak ve bunu bir politika haline getirmek, hem hayıslar aynı zamanda katkısız bir reformizmdir. Diyece olayına bu temelde yaklaşıyoruz. Onun ikinciden noktada ve diğer sorunu durumlarında eylem kaçınılmazdır. **Mak-azet gücü, eylemle, hareketle, kavga-çık, diranışığı elde edilebilir.** Diyeceyle elde edilen hareket da aslında potansiyel gücün ve eylemlerinin bir sonucudur. Yoksa yukarıda çizildiği gibi bir politika ya sahip bir yinelenmiş bir bahsetmeye dönüşümüne bile kalmamalıdır.

Evet, Diyarbakır da tüm yasal yolları denemizi. Özgü soruları çözümüze kimsi bu, ailemiz kay-lik ve kimsalar varlığını yitirdi. bir çekide kendini dayatmış buluyoruz. Bir eylem için bir açık gerek için tüm kugullar olgunlaşmış, iç ve dış ortam elverişliymiş, başarı için bir şey hazır. Her şey doğru bir eylem çizgimizin örgütlenişine ve bunların cesaretle, kararlılıkla özyenile, inanca yürütülmesine kalyoruz. Bunun her türlü ögesi de hazır duruyordu.

Eylemin gerekçeleri, siyasal beklentilerimiz, gerekliliği ve zorunluluğu dayatan koşullar, diğer etmenler özet olarak bunlardır:

Somut koşulların somut çözümlemesi, bir eylemin zorunluluğunu dayatıyordu. Bu, sapatından sonra, gerçeyle eylem hazırlanma, program ve eylem planlarının yapısına ve eylemin tüm yönleriyle örgütlenişine ayrı geliyordu. Ve her anlam hazırlıkları geçirdi.

Eylem programımız şöyleydi: Genel hedef ve istemlerle özgü sorular ve istemleri içeriyordu. Şu bel 88 diranışımın tam olarak kavranılmasına için eylem programı olduğu gibi yazmakta yarar var.

EYLEM PROGRAMI, GENEL HEDEF VE İSTEMLER

1. Cezaevi sorunlarının sıkıntı larını önle onde gelen nedenlerin den birisi cezaevleri ve yinelenmeleridir. Vasi olan tutuk ve yinelenmeler, tutuklanırların onları ve siyasal kilitliklerini bağdaşmamaktadır. Tam tersine tutuklu olan sorunu, haklarını ve siyasal kilitliklerini gönen bir nihalte ve kap-samdadır. O halde infaz (tutuk ve cezaevi) yinelenmelerinin tutuklu-ların onurunu, haklarını ve siyasal kilitliklerini gözetir bir tarzda değiştirilmesi gerekmektedir, bu yapılmadığı sürece cezaevi sorunları ağırtarak sürmektedir. Bu konudaki istemlerimiz biraz daha somut olarak açıklarsak:

a) Son değişiklikleriyle cezaev tutuk ve yinelenmeli, tutuklu-lar her türlü onurunu insanlıklarla yaptırım ve uygulama karşısında tebli-sizliğe, buyunlaşma, suskunluğa; diranışığıyla mahkum etmeyi öngörmektedir. infaz makale, mektup ve görüş yasağılar, ağır hücre cezaları vb yaptırımların amacı budur. O bakımından anılan tutuk ve yinelenmeli tutuklu haklarını, onuru ve siyasal kilitliğini gözetir ve ona uygun bir tarzda değiştirilmeli. Demoklesin kılıcı gibi lutsakların tepesinde asılı, duran infaz yakma mektupları ve görüş yasağı hücre cezaları kaldırılmalıdır.

b) TTE uygulaması birçok cezaevinde ilk olarak kaldırılmış olmasına karşın bazı cezaevlerinde bask ve tezişin yasası baskıya dayatılıyor. TTE ile reddedilen cezaevlerinde ağır bask ve kat-lamaa uygulanıyor. Tuzlukta TTE zorunluluğuna bir hukum olarak

varlığını sürdürmesi, son değışiklikle bunun tutuklu-lar içinde zorunlu kılması aşı. TTE'nin her zaman yeniden dayatılacağı tahli-keine işaret ediyor. Diğer bir de-yişile, TTE uygulaması her zaman gündemleştirilmeli. Tutuklu-ların onuru ve siyasal kilitlikleriyle peşin TTE uygulaması hükmü lüzüksiz kaldırılmalıdır.

c) Su ve kimsalar ve insanlıklarla yaptırım uygulanmaktadır. Bu bakı ve insanlıklar yaptırımlar kendimize yapımı olarak kabul ediyoruz. Onların sorunu bizim sorunu-muzdur. Buğün olarak baskılar Eski şehir Suruç özet Sağmal-çık özet. Sinop vb cezaevlerinde uygulanıyor. Anılan cezaevlerinde uygulanın baskı ve yaptırımlar so-ne erdirilmelidir.

d) Cezaevlerinde sorunların da-ha kolaylıkla daha erken ve daha rahat çözülmesi için siyasal temas-çık kurumu, bir lüzük hükmü ola-rak kabul edilebilir kurulmalıdır.

2. Diyarbakır cezaevinde 1980-84 döneminde vahşet düzeyinde şikenciler uygulanmış. Bunun so-nucunda 34 arkadaşımız yaşamını yitirdi, onlarca sakat edildi. yüz-lercesi ölümlez hastalıkları yakala-dılar. Bunun son hastalıkları besbel-tili Osman Oktay Yıldırım, Bırol Sen, Ali Esat Aydın, Alaettin Bayar, Mevlüt Karakoyun ve 1980-85 dö-neminde cezaevinde bulunan tüm personel. Defalarca bu şikenciler hakkında suç duyurularında bulun-mamıza karşın savcılık bunları ha-saralı eylem şikencileri korudu. Bu tutum, şikencilerin korunması olduğu kadar gelecekte de benzer koşulların bir araya gelmesi duru-munda aynı çikencilerin yeniden gündeme gelebileceğine işaret ediyor.

1980-84 döneminde uygulanış şikencilerin sorunlarından he-sap sorulmalıdır.

ÖZGÜL SORUN VE İSTEMLER

1. Görüşmelerde Türkiye konus-ma zorunluluğu kaldırılmalıdır. Her tutuklu görüşülebilir anasa-bılgı olduğu kabul edilmelidir. Gö-rüşmelerde Türkiye konusma yasağı kaldırılmalıdır.

2. Savunma araç ve gereçleri nimen içeriye verilmeli serbest bırakılmalıdır. Daktilo içeriye alın-malıdır. Dosya kapamaadıkları tüm tutuklu ve beğiler içeriye verile-bilmelidir. Mahkemelerde yapılmış su savuma metinleri görüme-cilerimize verilebilmelidir.

3. Radyo teyp ve her türlü müzik aletleri içeriye serbestçe girilebilmelidir.

4. Bıyık kırıkma serbest bırakılmalıdır.

5. Normal görüşme süresi uzatıl-malı, açık görüş süresi gunbu-yo olmalı, açık görüş sayısı artırılma-dır. (Ayda, bir açık görüş yapı-lırmalıdır.)

6. Görüşme yerinde polis bulundurulmalıdır.

7. Avukatlara görüşme yüzüne yapemeli, refakçıları görevli bulundurulmalıdır.

8. Görüş kabirlerinde hiçbir personel bulunmamalıdır.

9. Yakın akrabaları ve soyadı tutan yakınları görüşme olanagı sağlanmalıdır. Açık ve kapalı görüşmelerde sınırlam yakın akrabalar ve soyadı tutan yakınlar görü-sülebilmelidir.

10. Kelepçeler önde takılmalı-dır.

11. Diyetli hastalara ailelerinin getirdiği yiyecek maddeleri içari-ye alınmalıdır.

12. Hastanelere tutuklu koğuşu-nun durumu iyileştirilmeli, hastala-rın bakımı en iyi şekilde yapılmalıdır. 13. Ocak ve istisna verilmelidir.

14. Ailelerin dışardan getirdiği ayaakkabı çay şekere tütün ve her türlü kırtasiye malzemeleri içeriye verilmelidir.

15. Ampul süpürge, paspas, baskılar ve malzemeler idarece kaldırılmalıdır.

16. Havalandırma saatlerinde koğuş kapıları açık bırakılmalı, ha-valandırma görevi bulundurul-mamalıdır.

17. Spor kimsalarında mahkeme ve hastane saatlerinde bayanlar ve kasacılar koğuşları üzerinde ki saçır kaldırılmalıdır. Bayanlar istediği koğuşa ha-valandırması birike açıklabilmelidir.

18. Spor salonu ve kitaplığı kütüphanenin organizasyonu tutuk-lularca gerçekleştirilmelidir.

19. Kalorifer başına filtre takıl-malı, ya da baca yığıltilmelidir.

20. Koğuşlara serbest meslekli ser-best olmalıdır.

21. Kitapların çıkışı açıl-mamalıdır.

22. Her türlü gazete, dergi vb yerlere yazma serbest bırakıl-malıdır.

23. Acil durumlarda yakınıları-mızla telefonla konuşabilme ola-nagı sağlanmalıdır.

24. Bu eylemden dolayı hiç kim-seye disiplin cezası verilmemelidir.

25. Cumartesi ve Pazar günle-rinde havalandırma çıkarmalıdır. (Bu program, dayatıcı ola-cakmış eenek davranışları ve di-ğer istemler ana başlıklarına göre kend i içinde ayrılmıştır. Yorum Ama bu ayrıntıları veremeyi uygun bul-muyoruz.)

Eylem programımız bu sorun ları ve istemleri içeriyordu. Düşü-nülen eylem biçimleri süresiz açık grevler, ziyareti protesto vb. idi. Süresiz açık grev önce kitlesel ola-rak (tüm cezaevi kitlesinin katılımıyla) başlatılacak, kitlesin dayan-masıyla böyle eylem gelmesi ve diğer siyasal etkenler dikkate alınarak baş bir nokta kitlesel açık grev sorunsalı olarak, ancak bir grup kad-ro eylem kayış ve süresiz olarak sürdürülecekti. Ve belli aralıklarla kitne göçer eylemleri de konula-cak. Özetle kitlesel açık grev kesin-tili süresiz açık grev ve destek kit-le eylemleri içte eylemin p anıması en kapsamlılarıyla şöyleydi: Bu konuda ayrıntıları görmek istemiyoruz gerekçemizdir.

Eylem birliğinin örgütlenmesi ve eylem birliğinin yürütülmesi konusun-da görüşümüz şöyle özetlenebilir.

Eylem programı ve eylem plan-lanması konusunda anılan grup lar eylem yürütme organında politik gücü oranında temsil edile-melidir. Diğer bir deyişle yürüt-me nimen birleşim politik gücü ilkesine göre olmalıdır. Yürütmenin görevi ve yetkisi anılan grupların ortak radesi olan programı uygulamaktır. Cercevesi programdır. Program di-ğer bir davranış ve eylem eylem birliğinin dağılması için yeterli ne-dendir. Bu noktadan da ayrıntılı açıklanmasına gerek yoktur.

Yukarıda açıkladığımız bir di-ranış ve eylemin gerekliliği, zorun-luluğu eylemden beklentiler ve dayandığı gerekçeleri eylem pro-gramı ve eylem biçimleri kaçıştı. Yürütme konusunda ise politik gü-çe göre temsil ilkesinin bu eylem birliğinde ve Diyarbakır özüllünde görüşleriyle çikeldiğinden vur-gulandı. Bu konuda da ortak pay-da-mız olıyacak çıkış. Görüşlerde bir çıkışma, doğai olarak, birlikte eylem onerinin sunma sonucunu du-rduru. Ve eylem programı, eylem biçimleri eylem boyunca hareket ları eylem yürütülmesi gibi ko-nularca görüşmelerde kapsayan bir eylem onerisi. PKK-Dev. Sol im-zasıyla cezaevlerinde bulunan so-l gruplara sunuldu.

Önceki sınıu vurgulamalıyız ki Aralık 87 sonlarında başlayan eylem hazırlıklarına yapıldığı dö-nemde ve eylem onerisi sunuldu-ğunda, sol grupların gündeminde bir eylem istemini ve düşüncesini yoktu. Bu bir olgudur. Kimi, "grup lar arası ilişkiler ağımlı üzerine oneri sunmuş ve bunları istemisiyle üyşürüyor. Kimi, kalıcı itilak örgütlenmesi" konusunu tartışı-yor, diğerleri de bu tartışmaları içineydi. Açık grev direnış eylem mi gibi bir madde gündemlerinde bulunmuyordu. Hatta DS ile ortak olduğumuz eylem onerisine karşı-çık addığımız cevaplarda kimi gruplar eylemi zamanız buluyor ikahbara bırakılmamızı önyor-lardı. Kimi "yasal zemini" daha da olgunlaştırılmasını istiyordu ve "di-kece yinelenmiş" bir süre daha de-yim diyordılar. Grupların edarını burada anmaya gerek yok. Bir eylem önderliğinde diymadıkları grup-ların gündemlerini ve eylemlerini bir bir grama taanlarını olma olma-ğında sepilemek için bu birkaç söz söyleme ihtiyacını duyduk.

Eylem onerinin diymadıkları tüm gruplara DS ile ortak olarak sunduk. Eylem programı, eylem biçimleri ve eylem birliğinin yürütül-mesi konularını içeren onerie karşılıklı diğer gruplar dediği ama son çözümlemeye aynı noktaları içeren cevaplar verdiler. Kimisi eylem onerilemeye dönüşürken, kimisi de zamanız buldu ancak konula-cak bir eylem, anlayışın doğru-lusunda katılacaklarını belirtiyor-lardı.

Eylem programını (yani genel hedefleri ve istemleri ile) özgü sorun lar ve istemleri) genelde tüm grup lar benimsediler. Ayrıntıların eleştir-i hakkını saklı tutular da oldu ama ikide her grup programı ka-bul etti.

Ne var ki, eylem biçimleri ve eylem birliğinin yürütülmesi konu-sunda gruplar arası anlaşma sağ-lanamadı. Biz ve DS'nin dışında (Partizan da eylem biçimleri konu-sunda bizimle aynı düşüncededeydi) diğer sol gruplar, eylem biçimleri konusunda, bizimle aynı görüşle değildi. Onlar, kitlesel açık grev oneriden dönüşümü açık grevini öngörüyorlardı. Yani kitlesel açık grev süresiz erdiktan sonra gruplara bölünür, her grup bir süre açık grev sürer. Sonra, sonra baskı, baş-ka grup açık grevine başlar di-yorlardı.

Bu tür bir eylem anlayışı kabul edimedi, doğai olarak reddedildi. Bir kez "dönüşümü açık grev" süresiz açık grevinin cildiyetine ve şimdiki dek pratik kaçışta hak-lı sayınığla göçer düşüncesine il-kimci, bir noktaya kadar dönü-sümü açık grev", programda işle-ni görülecekti, ancak sureç içinde yavaş yavaş sürme eğilimi girecekti. Üçüncüsü, "dönüşümü açık grev", yaptırım gücü olmalıdır. işin başında öleni sakatlamaz uzun süreli acrı vb diğer tezişimdir. için son çözümlemeye "hak eylemi" niteliğinde değildi. O bakımın-da bu eylem biçimiy hedeflenen hak-ların kazanılması hem hayıslar Dördüncüsü, "dönüşümü açık grev" ni hak eylem olarak uygula-mak reformist bir anlayıştan başka bir şey değildi. Ancak dönüşümü açık grev salt propaganda için kullanılabilir ol da baskı bir süre için, ölümlü kapırmak kaydıyla "Yalnız dönüşümü açık grev ile süresiz açık grev" eleştirili, nitelik-leri ve cildiyetleri bakımından fark-lı eylem biçimleridir.

Önünde eylem bir program ko-yus di tutuklu-lar kışkırtıcı sapta nimen hedeflerini belirlediğine denir. denir. bu hedeflere geçile-bilmesi gücüne ve ağırlığına sahip eylem biçimleri köymek durumun-

Gösté Dağı'nda 24 Saat...

Baştafi 9. sayfa

dan dolayı oldukça bitkin düğmüslü. Bundan dolayı böyle bir seydiyi başarıya gercakteşiyemeyirdi. Bu nedenle de saldırgan ve güççü. Gübünbu süren çatışma nedeniyle birlik herhangî bir şey yememisti. Zaten yiyeceğimiz de yoktu. Bu konu da daha önceden gereken hazırlığı yapmamıştık. Buna olanağımız olduğı halde sorumlulukta hareket edip, gereken tıllığı gösterememiştik. Olmaya çıkan koşullarda bu durum birlik için ciddi bir sorun olmuştı. Halk, savaş balırsızlıkları elandırı denilmiyor ya, bu kendisini bu çatışmada ne bir biçimde gösteriyordu. Savaşta neyin nasıl gelişeceğini önceden her yönüyle görmek ve tahmin etmek mümkün olamayacağından, savaşın bir gün açısından ihtiyat ve hazırlik her zaman yapılması gereken baş görevlerdendir. Bu, savaşta başarı ve kazanmanın zorunlu kullarından. Bunda gösterilecek herhangî bir ihmalk, kaçınılmaz olarak beraberinde zararlar getirir. Ve peşilî zorluklar yaratır. Düğman da bu durumumuz fark etmiş olacak ki, yerleşim alanlarını etrafına pusular atmıştı. İkinci gün bizi sıkıştırma ve sonuç almak için yoğun bir çaba gösteriyordu. Bundan dolayı yerleşim alanlarına uğramak sakıncalıydı. Bu, düğmanın istediği bir şeydi. Birliğin genelinde açıklanan kaynaklardan bir halisiz vardı. Bazı arkadaşların cantalarında seker vardı, lojistik görevli olan arkadaşlar tüm arkadaşlara seker dağıtıyor. Seker enerji vermek için iyi idi ama, bir insanın günlük besin ihtiyacını karşılaması mümkün değildi. Alanların yağmadı benzer zorluklara sık sık karşılaşıldı. Bundan dolayı birlik, bunu kendisi için fazla bir sorun saymıyordu. Yine her gün beslenme ihtiyacımızı büyük bir bölümünü karışlayan yeşil ota idare edecektik. Yalnız böyle olmasın rağmen olanaklarımız olduğu halde bu çerçevede hazırlıklarımızı yapmamamız bizim açımızdan ciddi bir yetersizlik ve de savaş tüm ciddiyetli ve gerekleri düzeyinde ele almadığımız göstermekteydi. Böyle bir durum yaşamak da savaşın bir güç olarak bizim için, ciddi bir yetersizlik ve tehlikeyi oluşturmamıştı. Acilen bu yetersizliği gidermek, savaş geliştirmek ve düğmanın derbelemen zorunlu bir gereği idi.

Akşam karank çokmek üzerdi. Düğman gambirini en iyi bir şekilde yarmamış gercakeyordu. Gübünbu çabın çatışmada çekime hatmımız sürekli muhafaza edilebilirdi. Zaten düğman bu hatta doğru çekileceğimizi de bilmiyordu. Bu da geri çekilmeye birliğin için kolaylaştırıyordu. Birlik toplandı, çambası aşmak için yürüyüş, muhtemel düğman pusulana girme, pusulardan kurtulma, çambası aşmak için ne kadar yürüneceği, yapılan manevraların önemli güç konular üzerinde birlikte konuşuldu. Akşam karankının çokmesiyle birlikte birlik harekete geçti. Çekilme noktasına Gösté Dağı'nın en yüksek ve karlı, buzlu olan tepesi atılarak gidilecekti. Belirlenen bu yol güzergahı oldukça esarp ve dikti. Bu

da her yönüyle yürümeyi güçleştiriyordu. Gerilla birliğı gübünbu çatışmadan dolayı yorgun düğmüştü. Üstelik açlıklar da. Ama her şeyi karşın birlik, ne yapması gerektiğini bilincindeydi. Bu bilince de büyük bir iradi güç olarak harekete geçti. Engin bir yurttaşverlik ve devrimci bilincin kaynaklanan bu ırade, her şeyin üstesinden geliyordu. Zaten düğmanın kahredene de bu devrimci irade idi. Birlik tüm gücünü, Gösté'nin zirvesine ırmıyordu. Zifiri karanklık ancak gece yarısına doğru dağın zirvesine çıkabiliyordu. Zirve oldukça soğuktu. Yalnız soğukça rağmen, zirvedeki temiz hava insanı bir ferahlık veriyordu. Birlik burada kısa bir mola verdi. Daha henüz düğman çambası asılmamıştı. Bunun için birliğin sabaha kadar yürümeli gercakeyordu. Ve stratejik bir noktaya ulaşmak zorundaydı. Böylece ikinci gün meydana gelebilecek herhangî bir çatışmada yerleşim alanı, birliğin savunma ve manevra yapmasına elverişli olmalıydı. Ayrıca birliğin yorgun ve ete olarak çatışmaya girme de sakıncalıydı. Bunun da öneme dikmesi alınması gerekirdi. Düğmana karşı yürüttüğümüz savaş, kısa süreli bir savaş değildi. Oldukça etkin geçen ve uzun bir saldırı kapsayan bir savaştı. Bu açıdan peşpepe düğmanı bozguna uğratan çatışmaları yapamıyorsa olsa, öyle kısa süre sonra çökme imkanıydı. Geliştirilen savaş planıdır. Bundan dolayı, bu plan doğrultusunda hareket etmek gerekirdi. Pratikte, mücadelenin ötürü düğman tarafından çıkartılan çeşitli engeller de ancak bu lemede aşılabili. Ayrıca plan, sadece bazı başlıklarla sınırlıydı. Gerçekleşmekte değildi. Bir alan halkını kazanmak, örgütlemek ve savaş kadrırmaktı. Bunun için de dönemin taktiğini uygulamaktı.

Birlik ikinci gün gerek kendi ihtiyaclarını karşılamak ve gerekse önündeki bazı görevleri yerine getirmek için bir yerleşim yerine uğramalıydı. Birlik yürümeye başladı. Açlık ve yorgunluk hız düğmüyordu. Yamek karlı ve kaygandı. Kahraman arkadaşın öneydi. Arazinin değişikliği olduğu yerlerde birlik uyarıyordu. Birlik gece karanlığında dik yamaçtan inerken, tüm arkadaşlar dikketlerini yürümeye vermişlerdi. Ama buna rağmen, arkadaşlar oldukça kaygan olan yamaçta dengelerini kaybedip düşüyorlardı. Yamaçtaki yürüne esasında düğmede nasi-bin almayan arkadaş olma. Kahraman arkadaş arızılı çok iyi tanıyor. Sabaha doğru stratejik bir nokta olan searp kayalık bir alana ulaştık. Burada birliğin iki kişi molağala bölünme oldu. Alanın uynun çok noktasına yerleşildi. Her marga konuşulduğunda diğer mevzaları yaptı. En uynun stratejik yere Arafat ve B-7'yi yerleştirdi. Bu önlem helikoptere karşı ve düğmanın ilk saldırılarını pakeşiyordu. İndi. Sefalete seep sabah yeli oldukça soğuktu. Bu açığına rağmen, birliğin dinlenmesi gerekirdi. Her arkadaşın üstüne örtöceği bir parkasını dışında herhangî bir şeyleri yoktu. Üstelik yer nemli ve çakılıydı. Üç nöbetçinin dışında diğer arkadaşlar, ver-

ritlen emirle uymaya geçtiler. Yalnız soğuk, nem ve çakılık nedeniyle her arkadaş yeri uykulu bir halde durmadan bir sağı, bir sola dönmüdü. Bu da gerilla yaşamının bir başka sorunuuydu. Düğmana duyulan için ve nefret, mücadelaye olan tutku ve bağlılık her şeyin üstesinden geliyordu. Gerilla bu sayede, her koşula ve zorluğa gereken uynun rahatlıkla gösterilebilmekteydi. Her arkadaş düğmanın en güzel ve şirin ülkelerinden biri olan (Ülkemiz Kürdistan), düğmanın vahş, çirkin peşinde olan kurtermek için bu zorluklara katandığını bildiğinden, bu bir zorlukları sorun etmiyor ve normal kalmıyordu.

Günesin ıyınan Zagros'un zirvelerine vuruyordu. Yeni bir gün doğmuştu. Düğman helikopterleri hemen harekete geçtiler. Karadan da geniş bir operasyon başlatıldı. Gerillanın psikolojik etkisi, düğman askeriye üzerinde olduğundan, büyük bir korkuya tekrar getirileye karşı karşıya çekmek istemiyorlardı. Ama peşpepe düğman komutanlarından verilen emirlerle, operasyonları geniş bir biçimde sürüyordu. Sını Zogroslara verilen bir uymun morali son derece yükünlükte. Stratejik tepede nöbetçiler sürdüne düğmanın karakterlerini hızlı keşil yoruyorlardı. Peşpepe nöbete kalkın arkadaşlar düğmanın hareket tarzı hakkında devamlı birbirine bilgi veriyorlardı. Düğmanın içinde girdiği zayıflıkları ve çaresizliği görürke de düğmana alaya almaktan kendilerini alamıyorlardı. Düğman helikopterleri yirmizi

tesbit etmek için oldukça sıkışkan uçuyorlardı. Gayeleri birliğı ya kendileri görme ya da böyle alpaktan uymaya birliğı kendilerini ateş etmeye zorlayarak birliğin yerini tesbit etmekte. Ama düğmanın bu bayatlaşmış klasik taktiğini birliğimiz çoktan biliyordu. Düğman, birliğimizin üzerine rastlamak için yoğun bir çaba sarfediyordu. İnsiyatı kaybetmişti her yönüyle beliydi. Bunun verdiği kızgınlık ve çaresizlikle de, kudrumuşçasına oradan oraya koşuyordu. Çetelere yönelik eylemler kullaralı inşa ettiğimizden dolayı sonuca ulaşmamıştı. Ama sonrasında meydana gelen çatışmada birlik, taktik üstünlüğü, üstün manevra kabiliyeti ve araziye gereken uynun göstermek, düğmanın insiyatı alabilmiş ve düğman rahatlıkla darbeleyebilmişti. İste, düğman da bunun açığını çıkarmak için böyle bir uymun bir çabının içine girmişti. Ama düğmanın bütün çabası boşunaydı. Çünkü birliğin bu kadar yoli alabalacağı ve Gösté Dağı'nın en yüksek noktasına asılabileceğini tahmin edemiyordu. O kendi askeriye düğman, getirilene değersendiriyordu. Dolayısıyla bu da onu yenisilaya götürüyordu.

Öğleden sonra düğman faaliyetlerinden giderek bir azalma oldu. Artık yeni güne bağladıkları umutları suya düğmüştü. Düğmanla girilen çatışmayı değersendir-

- Yavaşen PKK'nın Dinlenici Ruhul

Devrimci Pratikten Bazı Dersler...

Baştafi 22. sayfa

mede, özellikle eski ihanet odaklarını yeniden harekete geçirecek, kompolarla kurtuluş kuvvetlerimize darbe vurmayı hedefledi. Bunun dışında iliklerimizi güç örgütlemeye ve yine mahkumlarımızı affedilmesi karşılığında gizli ötele olarak örgütlenimisiyle, bu örgütlemeyi genişletmeyi amaçladı. Örgütlediği bu yapının önüne kapsamlı görevler koydu. Diğer kuvvetli kuvvetleri iliklerin yoksa, mutlaka iliki kuralmalı dayalıydı. Buna göre, kuvvet gücülerinin vercekleri görevleri kabul edecekler ve bu görevlerden bir kısmını da yerine getireceklerdi. Böylelikle kurtuluş gücülerinin kendilerinin kurtku düymelerini sağladığını olacaktı. Gerektiğinde kurtuluş gücülerine beraber hareket edecekler, eylem önellerinde bulunsacaklar ve bizzat eyleme de katılacaklardı. Girdikleri eski ilikler sonuğu düğman hakkında düğmana düğman bilgi -grupların hareket tarzını, iliklerini, donanımını, sayılarını, yoli güzergahlarını, de alanlarını vb. -aktaracaklardı. Düğman, bu bilgiler temelinde hareket edip, gizli çetelere birlikte, kurtuluş gücülerine darbe indirecekti. Darbe, ya operasyon düzenleyerek, ya da çetelerin, gücülerin düğmanın pusuluna düşürülmesi biçiminde olacaktı. Diğer bir imha ise, ağır basagabıllıyorkasna, bizzat gizli çeteler eyleye yasmaktı. Selet olayı bilinmemekteydi. Darbe yememiş, düğmanın başkanı bir taktik uyguladığı anlamını ortaya koymaz. Esas

olarak iliklerini kontrol etme ve denemede görülen bazı hataların yarattığı tahribatlarıdır. Her ilikliyi iyi bir incelemeyle tabi tutup, çekmişleri dururmalı, düğmanın mevcut iliklerini, an ve konumları, maddi kaynaklarına bağliik dercekleri netleştirilmenden düğmanın bu tür yöntemleri açığı çıkarılamaz.

Diğer bir komple yöntemi ise, savaşçı aileleriyle girdiği iliklerin sonuğu, safatıdaki savaşçıların kaçışlarını sağlamaktır. Düğman, halkın genel zayıflıklarına dayanan, bazı savaşçı birimleri getirilmekteydi. İste, Kürdistan'da aileyle bağliik zaaflı bir durumda, savaşçı ve aileler hakkında kapsamlı bir inceleme ve araştırma yapar. Zayıflık dercekleri netleştirtilen sonra, yinelenimi belirlir ve harekete geçer. Aileler üzerinde inka, vead ve tehdit yöntemleri içine kullananlar, "çocuklarını boğusu öldürüyor, eğer ölmelemleri late-miyorsanız teslim olmaelemleri sağlıyın. Çocuklarını kölü muamele yapmıyacağınız gibi, onlara rahat yaşam temin etmek için elimizden geleni yapacağız. İye, ev sahibi, maddi imkanları sunacağız". "eğer teslim olmasızda onları öldür-öze ve ailelere de zarar olacak". Aile ve savaşçıya gerekli eğitim ve uyarı yapmıyorsa, ekeki zayıflıkları devam ediyorsa, düğmanın yafliğı propagandanın etkisinde kalı, savaşçıları kaçarak düğmana teslim olabilmeleri. Keza, örneklere yavaşenmiş ve ephane, ekeki iliklerini ele vererek birçok zararlar

mak ve içine girilecek yeni faaliyetleri belirlemek amacıyla birlik bir araya geldi. Arkadaşların çoğu derelerinden yavaşenmiş, özellikle çetelere yinelenimi içine girmiş hatta ve birliğin işe ihtiyacını zamanında karşılayamamış gercakeyirdi zorluklara ınsat ediler. Gereklik yetersizliklerimiz, kazanım ve kayıplarımız, düğmanın durumu, içine gireceği muhtemel yinelenimler, eylemler ünlerini toplamak ve yeni eylemleri destekleyecek taktik maddi güce düğmüştü güç konular üzerinde kısaca durulmuş konuşuldu. Yeni alınan bir eylem kararları toplantı sonuçlandırıldı. Birlik düğman tehlikesi gercakeydi. Birlik yorgun ve aç olmasında rağmen büyük bir coşku, sevinç ve atılganlıkla teke halinde yeni umutlara Gösté Dağı'ndan kışgırdı. Artık hiçbir güç birliğı göremeden alıkoymazdı.

Açık ki, engin bir yurttaşverlik, geleceğe duyulan sönmez inanç ve Parti Önderliğinin işli yolunda yürüten gerilla birliğı, düğmanın her türden karşı-devrimci taktiklerini boşa çıkartacak güceydi. İçinde yetersizlikler taşıya da, düğmanın onca gücünü bozguna uğrattı. Yalnız bu, düğmana vurulan darbe değildi. Devrimizmin stratejik hedeflerine ulaşana dek, daha büyük darbeler vurmaya devam edilecekti.

Bir ARK Savaşçı

vermişlerdir. Bu durum, birlik içinde de çeşitli kuşku ve güvensizliğin gelişmesine de yol açmıştır.

Halk savayımızın kitleselleşmesi ve boyutlanması için halkın örgütlenmesi ve harekete geçilmesi temel görev olduğuna göre, birlik içi eğitim, kitle eğitimi, aşgırk verilmesi kaçınılmaz bir gerektir. Saffera alınan savaşçıların aileleri, çoğu zaman iliklistiz barışkım ve düğmanın amaçladığı faaliyetlere zemin yaratmıştı. Aile bireyleri devrim safatından bulunuyorsa, o aileli devrime hizmet eder konuma getirmek pek olanaksızdır. Ailenin eğitilmesi düğmanın oyunlarına karşı uyarılması ve belli görevleri yerine getirebilecek duruma gelmesi temel yinelenim olmalıdır. Aile bağlarının yerine ulus ve yurttaşverlik kazandırılmalıdır. Savaşçı örgütlenmeye yurt ve ulus bağliik güdülerinde aileyle bağliik tın kurtarılması sağlanmalıdır.

Sonuç olarak; eğer iç ve dış düğmanlar karşıli biçimde tahribatlar yaratmış ve darbeler vurmuşlarsa, esas olarak Parti yapımımız, tın tıspadığı yinelenimi ve taktiğin yenikliğine uymamamızın yarattığı sonuclar olarak görme gerekir. Bunun için her türlü düğman oyunlarını boşa çıkarmak, her türlü zayıflıkların, yenik anlayışlardan arınarak Parti çizgisine ve taktiğine halk olmaksız mümkünürdü. Aynı zamanda halkımızın içinde bulunan güç zayıflıkların kurtulması da bu temelde mümkün olacaktır. O zaman yekün bir uymayışa güdüne ulaşır ve savaş gereğince en iyi bir tarzda halk olunabilir.

Ocak 1988

Y.

Impressum
V.i.S.d.P.:
A. Sarı
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazma Adresi
SERXWEBİN
Postfach 10 18 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası:
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 86
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 a.
Belçika 75. bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 fr.

Hotlarda 3.75 nll
İngiltere 0.75 £
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 7.50 nkr.

giren ülkelerde (Avrupa ülkeleri, Almanya, İtalya, İspanya vb.) diğer demokratik hak ve özgürlükler askıya alındığı gibi, 1 Mayıs da yasaklandı. Fakat bu durum, faşizm ömrü kadar sürmedi. Bugün buradaki işçiler geçmişin coşku ve heyecanını aynı dode yaşamıyorlar da 1 Mayıs'ın bayramları olduğu bilinciyle kutuyorlar. Avrupa'daki işçilerin aynı bilinci, mücadele ruhu, reformist ve revizyonist ideoloji ve siyasetleri tarafından rayından sapılmıyorsa, kavga, birlik, dayanışma heyecanından çok şey alıp götürmüştür. Buna karşın, komün baskınlarında delganlık ve Şikago sokaklarında yükselen ses burularda derin izler bırakmış... 1 Mayıs ruhunun yeniden yürekleri ve beyinleri kavrayacağına inanıyoruz. İleri kapitalist ülkelerin işçileri "Tüm ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin" sloganını şanlı tarihlerine yazıp bir tarza yeniden yükseltmişlerdir...

En önemli, komün baskınlarının sevdiği, Şikago işçilerinin kavga azimleri ve yığılıkları Ekim Devrimi aracılığıyla ezilen halklarda yankısını buldu, buluyor. 1 Mayıs ezilen halklarda bir savaş gürültüsü; birlik ve dayanışma türkü-südür; "Tüm ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin" sloganında ifadesini bulan proletarya enternasyonalizminin özüdür.

Öyle olduğu içindir ki, faşist rejimlerin egemen olduğu yeni-emürge ülkelerde 1 Mayıs en çok korkutan gündür: Bu korku yasaları bile dışı getirilmisti. Bunun en çarpıcı örneği Türkiye'dir. Önceleri "Bakım Bayramı" diye adlandırarak özü boğalması ve saptırılması istenen işçi bayramı 1 Mayıs, 12 Eylül faşist rejimi tarafından tamamen yasaklandı. Bu anlamıdır; faşizmin işçi örgütlenişini, niteliğini ve tonunu vurgulaması bakımından önemlidir. Bundan önce yasalarla "Bakım Bayramı" olarak anılmasına karşın, işçi sınıfı bu saptırma verdiği mücadeleyle büyük oranda önlemiş, işçi bayramı olarak anılmasını dayatmış ve bu uğurda onları can vermiliş. Ne var ki, bu yasaal bir strateji kavuşmadı. Düzenleyicilerinin ideolojik,

Mayıs bilincini söndürmek... Ama zorbalık, zulüm, kıymı ne zaman gelecekti, işçiden, halktan işkardan gurur besli yok edebilirdi ki? 1977-78'den sonraki 1 Mayıs'lar da 1 Mayıs meydanları tozlu laş; işçi sınıfının kitlesel kavgalarına sahne olmadı.

Ne var ki, yularıdır reformizmin, kuşrukuluğun ve koyu bir sosyal-sosyalizm baştağında debelenen Türk soku, işçideki bu devrimci potansiyeli devrimci bir harekete, siyasi bir güce dönüştürmüştü. Dönüştürmesi de olanaklı. İşçilerin devrim, kavga ve direniş ateşi, sahte slogan ve sonuçsuz eylemleri ya saptırıldı, da genelde söndürüldü düzen için tahliyeleştirildi ve binleri bulan işçi yığıntıları 12 Eylül faşizminin bir darbesiyle örgütleniş, eylemsizliğe, güçsüzlüğe, çözümsüzlüğe mahkum edildi. 1 Mayıs'lar meydanları dolduran yığınlar, milyonlarca şekilde sok ortopuntuz, tasfiyecilikle doruklandı, tamamladı.

Türkiye işçi sınıfı yeni 1 Mayıs'ı kutlamaya başladığı bugünler, tarihin en örgütlü, güçlü ve eylemleri günlerini yaşıyor. 1974-80 soku bir çürümeyi, tasfiyeciliğin rejimin ağır baskısı altında ideolojik bir bunalmış yaşıyor. Ölmü mü gelmişse ne mu hı? Elbette var. Ancak gerçekçi olmak gerekiyor: Ölmü mü gelişmeler olmasına karşın etki güçlü olduğu sınırlı, faşist diktatörlüğe karşı devrimci direnişçilik, sosyal-sosyalizm karşı proletar enternasyonalizm bir çıkış ifade eden belli bir hareketlilik var; bu umut verici. Ancak genel açıdan tasfiyecilik, egemenliğin sürme bakımından önemlidir. İşçilerin kendi ideolojik ve düşüncü çizgisi ve direnişçiliği siyasi çizgisi ve direnişçiliği gündeme dayatılabilir değil. Bu anlamda genel tablo olumsuz, kara bir tablo olarak değerlendirilip çıkış yolu bir saptırma temeline araştırılmalıdır.

Arkadaşlar, Devrimci-Demokrat Tutsakları

Türkiye hızla bir devrim durumuna doğru gidiyor. 12 Eylül faşizmi, PKK'nın askıya tuttuğu kavga savaşına itlas etti. Bu itlas, ekonomik, siyasi, ideolojik ve her

bir tarihsel fırsatı.

Devrimin nesnel koşulları, bu kadar olgun olmasına karşın, Türkiye'de devrimci-demokratik hareket bu nesnel yapıya karşılık verecek özel koşullara sahip değildir. Politik, örgütsel ve eylemsel olarak güçsüzdür. Bu güçsüzlük ve çok önemli olumsuzluklar nasıl aşılmalıdır?

Bizce, Türkiye'de Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi (FKBDC) ve onun örgütlediği direniş çizgisi yeniden yapıtım mücadelesi ile ve mücadele içinde kitleselleştirilebilir var olan olumsuzluklar aşılabılır. Bu o kadar kolay değildir. Ama mümkündür. PKK ve Kürdistan özgürlük savaşçı bu çizginin gelişmesinde muazzam bir dayanışma, büyük bir politik ve moral güçtür; bir esin kaynağıdır. Akında tasfiyeciliğin yassama şansı yoktur; nesnel süreç kitleleri devrimci yönlendirir; kitleler devrim istiyor. Önemli olan bunun doğru devrimci çizgisiyle geliştirilme, onu mücadele alanına ve örgütlülüğe kavuşturabilme.

Görüş bir yandan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını desteklemek ve ona omuz vermek için, öte yandan ve esas olarak Türkiye'de anti-faşist mücadeleyle yükselmektir. Örgütlemeye ve güçlü araçlarla donatmaktır. Bunun yolu da reformizme, sosyal-sosyalizm ve tasfiyeciliğe karşı dışı bir kavga örgütlemeye ve geliştirilmektir. Türkiye'de devrimci mücadele geliştirilmesi, örgütlenişini güçlendirmesi tasfiyeciliğin egemen kılınması ve böylece anti-faşist kavganın kitleselleştirilmesi görevleri başarıldığı ötede Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına katkıda bulunulmuş olur; gerekçe enternasyonalizmdir. Böyle bir destek an anlamı olmalıdır. Ideolojik planda tasfiyecilik, reformizme ve sosyal-sosyalizm karşı mücadele baş göre ayrılmazdır. Bu göre ayrı anti-faşist kavganın bir parçası ve temel bir ögesi olarak algılanmalıdır. Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi'nin yeniden canlandırılması, güçlü temellerle oluşturulması, Türkiye'de var olan kaosa, beşirizicilikle umut-suzluklara bir çözüm yolu olabilir.

Tüm devrimci, demokratlar, yurtseverleri FKBDC'yi yeniden kurup çizgisiyle egemen kılma için görev çağırıyoruz.

Öte yandan devrimci, demokratlar Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kayıtsız kalamazlar. Türk faşist sömürgeci Kürdistan'da toplu katliamlar hazırlıyor, bunu gerçekleştirmek operasyonları yapıyorlar. Devrimci ve demokrat iddialarında olanlar buna karşı tavır almak zorundadırlar. Yassam ve mücadelelerin kendisi tavırların netleştirilmesini gerektirir.

1 Mayıs proletarya enternasyonalizmi demek... 1 Mayıs bilinci, sosyal-sosyalizm ve oportünizmi dışlayarak ve ona kesinlikle düşman-dır. 1 Mayıs'ın gerçek anlamı, devrimci özünü yitirince, proletar enternasyonalizmi yüceltme demektir. Türkiye'de 1 Mayıs'ın ruhu bir de koyu bir sosyal-sosyalizmle kirlenmiştir, sapmıştır; o bakımdan kutlamaları sahteleştirilip ağıdına ve yüzeyle karşılarında takılı kaldı. Şikago sokaklarında işçilerin omuzları üzerinde yükselen kızıl enternasyonal bayrak, ne yazık ki, yıllarca Türkiye'de Kemalizm çizgisi aracına dönüştürüldü; Kürdistan ulusal gerçekliği inkar, Kürdistan ulusal kurtuluş kavgasına karşı sosyalsizme tavır alarak solculukla, devrimcilikle gerekçelendirildi. Türkiye'de de 1 Mayıs'ın ruhunu iki

Bayan ve erkek savaş esirlerinden bir grup

ayakları üzerinde oturmak gerekiyor. Bu dayatılan pratik bir gerçektir. Pratik anlamı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına omuz vermektir. Şikago sokaklarında kızıl kamlarda yatan işçilerin mücadelesi, birlik ve dayanışma andı budur. Çünkü, "Tüm ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin" sloganının sonuati sürdürülmüştü ki fideali, Kürdistan özgürlük savaşına her türlü desteği vermiştir. Bunun dışındaki yorumlar sahte, bir o kadar da karşı-devrimci.

Evet, 12 Eylül faşist cuntası, Türkiye'de zayıf olan 1 Mayıs'lar bilincinin önüne set çekti; tasfiyeciler bu operasyonu son halkasını ekleme yapıyorlar. İşçi sınıfını eli-kolu bağı, güçsüz ve çaresiz braktılar bir bakıma. Her türlü sömürü ve zulme karşı açık hale getirdiler. Evet zaten zayıf olan 1 Mayıs utku, ruhu ve azmi zayıfladı. Ama, nemuslu yüreklerde 1 Mayıs ateşini söndürmedi; yürekler her 1 Mayıs'ta yine 1 Mayıs coşkusuna şenlendi, coştı; kitle, nefretle böyüdü, kavga ateşini körükledi...

ÖZGÜRLÜK TUTSAKLARI

Kürdistan, Bir Mayıs'a yeni tanıtı. Uzun yıllar koyu bir yabancı egemenlik altında ve tam bir tecrit yassama mahkum edilen Kürdistan'da 1 Mayıs'ın doğması, gelişmesi ve yaşanması düşüncede değil, eylemde. Tarih dışı illimti 1 adeta. 1 Mayıs'a tanımı 1970'li yıllara dayanır. Özellikle PKK'nın kuruluşu, 1 Mayıs'ın Kürdistan'da yaşam bulmasını, güçlü bir öncü kışığı ve dayanışma kavuşmasını sağladı. Kürdistan'da her yıl artık uluslararası işçi bayramının kutlamalarına sahne olacaktı. Kürdistan proletaryası da bir ayın ortak dağda bu büyük bayramı görme sevinci hakettiği yeni atacağı.

Bugün Kürdistan'da takvim yapılarıken her 1 Mayıs'ı gösteriyor; Kürdistan her gün 1 Mayıs'ı kutluyor. Bu bir bakıma 1 Mayıs ile Newroz ateşinin birleşmesidir de.

Bugün Kürdistan'da Moskova'daki gibi, Paris'teki gibi, Şikago'daki gibi, Köln'deki gibi milyonlarca işçi dokunmayacak sokaklara, milyonlar meydanları dolduramayacak. Evet bunlar düşünce, birlik ve dayanışma üzerine konuşacaklar, sloganlar çıkacaklar, kavga endişe tasfiyecilerdir belli. Kürdistan proletaryası ve halkı aynı şeyleri yapmaya da daha millan bir dil konuşuyor; mücadele, birlik ve dayanışma sloganlarını gerek devrimci anlamında devrimci pratiği et-kemide yürütürderek silahıyla, kanyla, canıyla, gökmei direnişleriyle haykırıyor; tam da gerçek 1 Mayıs'ı kutluyor. 1 Mayıs'ı bir yaşam biçimine dönüştürüyor...

Her 1 Mayıs bir önceki 1 Mayıs'a göre daha bir anlamı ve görkemli kutlanıyor Kürdistan'da. Her yeni Mayıs, özgür yata toplaklarına bir adım daha yaklaşıyor çünkü. 1988 1 Mayıs'ı da öyle... Kürdistan dağlarında, zindanlarda, yassam her alanında özgürlük tutuşları daha bir gün yükseliyor. Bu türlü gerillanın sahında düğmana, faşist Türk sömürgeciğine dolu dizgin boğulan bir yılların ötekiler; ögel ve mutlu yılların habercisidir. Bu türlü zindanlarda savaş tutsaklarının badenleri üzerinde vucut bulan sızıdır direnişler. Bu türlü, mazlum Kürt halkının birliği, mücadele ve dayanışma heyecanı ve coşkusudur. Ve bu türlü, Türkiye halkına uzanan dostluk elidir; proletar enternasyonalizm özetidir. Bu türlü devrim güçlerinin ahıdır, özetidir, anıdır, onlara verilen sözdür. Önemli kavga, yassılaması, devay zatare götürme insanı ve karardır. Kasacası bu faşist Türk egemenlik sistemi yerle bir edecek, geleceğin güzel ve özgür dünyasını kuracak DEVRİMİ kendidir.

Ve biz özgürlük tutsakları da, uluslararası işçi sınıfının büyük bayramı olan 1 Mayıs kutlamalarına yüreğimizle, benimizle, bilincimizle, DİRİŞİMİZİ katlıyoruz. 1 Mayıs'ı devrimci-direnişçilik, coşkuyla selamlıyoruz...

Ve gör sevmizle haykırıyoruz: Yassamın 1 Mayıs emeklinin bayramı; mücadele, birlik ve dayanışma günül.

Diğerbaku zindan direnişçilerinden bir grup

politik çizgileri belli olmasına, genelde Türk soku geleneksel yapıyı koruyup olmasına ve çok önemli olumsuzluklar içine düşmesine karşın, 1877 Tekimdeki 1 Mayıs kutlamaları görkemliydi. Milyonu karşılamayacak ifade ediyordu bu. Gel gör ki, bu coşkuyla ve görkemlilikle sındırırken burjuvazinin kanlı celtaları, işçi kanı dokmaktan kendilerini alamadılar. Katilam üst oadoklara tezgahlandı. 39'u aşkın işçi katledildi, onlarca yaralandı. Amaç basbel-ydi; işçi sınıfının 1 Mayıs ruhunu gelişti güçlenmesini önemek, 1

ocephede hızla direnişiyor. Faşist rejim tam anlamıyla bir çözümsüzlük, kändini yeniden ısteme-surecini yaşıyor. Bu nesnel bir ögü. Bu ögünün en başta gelen nedeni Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşıdır. Türkiye'de devrim durumunun olgunlaşması ile Kürdistan devrimi ve silahı kavgası arasındaki doğrudan, kesin ve açık bağlantıları karşılıyoryoruz burada. Kürdistan özgürlük savaşının Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketine yaptığı önemli etkiyi görüyoruz. Bu, Türkiye proletaryası için tarihsel bir fırsatı. Evet çok önemli

— Birli 1 Günlü

- Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve emperyalizm!
- Yassam Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı!
- Yassam FKBDC!
- Yassam proletar enternasyonalizm!
- Yassam Türkiye işçi sınıfının şanlı mücadelesi!

FAŞİZE KARŞI BİRLEŞİK DİRİŞ CEPHESİ-FKBDC
(SVP, THKP-C (Açık), PKK)
Savaş Tutsakları
1 Mayıs 1988

